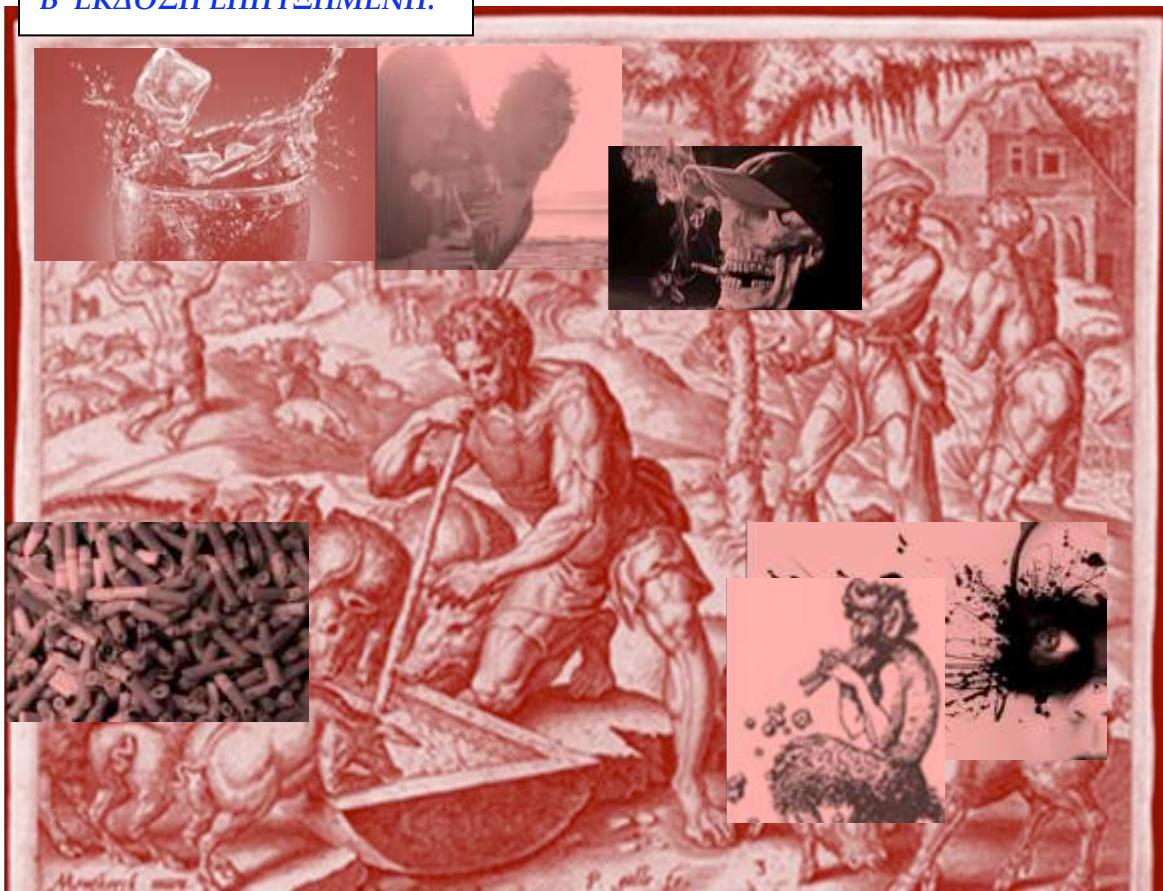

ΛΑΖΑΡΟΥ ΑΡΑΒΑΝΗ

Η "ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ" ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΤΑ ΕΥΛΟΚΕΡΑΤΑ ΤΩΝ ΧΟΙΡΩΝ

Β' ΕΚΔΟΣΗ ΕΠΗΥΞΗΜΕΝΗ.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Όλα ξεκίνησαν μέ τήν παιδική ένθύμησιν. Ένθυμοῦμαι ὅταν ἤμουν μικρός στήν Αὐστραλία, ἕως 6 ἐτῶν, καθῶς μετά ἐπέστρεψα στήν πατρίδα μας. Ένθυμοῦμαι μία ὁμορφη πανηγυρική ἀτμόσφαιρα στήν ὀρθόδοξη χριστιανική ἐκκλησία ὅπου ἐπήγαινα μέ τούς γονεῖς μου. Ἦταν ἡ πρώτη διασκέδαση τῆς ψυχῆς μου, ἦταν πρώτη ἐκείνη ψυχαγωγία τῆς παιδικῆς μου ψυχῆς. Ο μελωδικός ἦχος τῆς καμπάνας, τά ἀρώματα ἀπό τό λιβάνι, κλπ στόν ἱερό ναό, οἱ ὁμορφες ένδυμασίες καί τά χρυσοκέντητα ἄμφια τῶν ἱερέων, ἡ ζωντανή μουσική ἀπό τίς ψαλμωδίες, ἦταν ἕνα ὁμορφο παιδικό ὄνειρο. Ἐκεῖ ἐπήγαινα (στόν ἱερό ναό) μέ τό μικρό αὐτοκίνητο τοῦ πατέρα μου, μαζί μέ ὅλη τήν οἰκογένεια μου, κάπου-κάπου ἐρχόταν καί κάποιος ἀπό τούς συγγενεῖς μας. Ένθυμοῦμαι ὅτι διαβαίναμε ἕνα ὁμορφο φυσικό περιβάλλον γεμάτο δέντρα, ἀρώματα λουλουδιῶνστόν ἀέρα, πουλιῶν ὅπου κελαηδοῦσαν, γλάρους νά πετοῦν στόν οὐρανό· ένθυμοῦμαι τήν θάλασσα τοῦ ὠκεανοῦ στίς στροφές τοῦ δρόμου, θάλασσα ὅπου ἐμύριζε ἄγρια ἰωδιοῦχο ἀλμύρα, καί μοῦ ξυπνοῦσε ένθουσιώδη ξεφωνητά στήν παιδική ψυχή. Ἡ παιδική μου ψυχή συνδύασε τήν ὁμορφιά τῆς φύσης μέ τήν ὀρθόδοξη ἐκκλησιά μας· καί ὅταν εἶδα μία φωτογραφία κάποτε στό διαδίκτυο (βλέπε: σελίδα β), ψάχνοντας γιά χαμένους παραδείσους στή φύση, ἡ φύση ἐκείνη τῶν βράχων ἔμοιαζε μέ ἐκκλησιά, καί ξαναζωντάνεψε τό παιδικό μου ἐκεῖνο ὄνειρο. **Ο παράδεισος στή γῆ μας ἦταν ἡ πρώτη ἐκκλησιά μας !!!** (σκέφτηκα). Έναν παράδεισο, ὅπου χάσαμε κάποτε, καί οἱ κυβερνήσεις ὅλων σχεδόν τῶν χωρῶν, δέν ἔχουν κάνει πολλά καί ἀξιόλογα πράγματα γιά νά ξανασάνουν τούς νέους, ὅπου διψοῦν γιά τήν ἀγωγή τῆς ψυχῆς. Τό παιδί, θέλει τήν φύση, νά συναπαντάει τά μικρά ζῶα (βλέπε: ζωολογικούς κήπους ὅπου ἔρχεται σέ ἐπαφή το παιδί μέ ἀκίνδυνα μικρά ζωάκια), καί ἄλλα πολλά. Ἦταν ἕνα ζωντανό παιδικό ὄνειρο, ὅπου διαβαίναμε μέσα ἀπό μεγάλα δέντρα, καί ἐγώ κοιτοῦσα τίς φυλλωσιές των μέ φόντο τόν

β)

καταγάλανο ούρανό. Η δεύτερη παιδική ενθύμηση μου ήταν έναν τόπο έξωτικῆς ὀμορφιάς, ὅπου μικρός ἐπήγαινα καί ἔπαιζα. Αὐτή ἡ ἐνθύμηση ἦταν λοιπόν ἕνα μεγάλο πάρκο. Ἐκεῖ ἔβλεπα γονεῖς μέ τά καροτσάκια τους, μέ τά μωρά τους. Πάρκο καί ἀθλοπαιδιῶν, ὅπου ἔπαιζαν παιδικές ἀθλητικές ὀμάδες, λουλούδια, συντριβανάκια, πράσινο, τεράστιους εὐκάλυπτους, ἦταν ἕνα ὄνειρο τῆς παιδικῆς μου ἐνθύμησης, ἦταν ἕνα ζωντανό ὀμορφο ὄνειρο.

**“ΤΑ ΒΡΑΧΙΑ ΟΜΟΙΑΖΟΥΝ ΜΕ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ! ΕΙΝΑΙ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ!!!” (σκέφτηκα)**

Τρίτη ενθύμηση. Στή χώρα μας υπάρχει στην Αττική, στα νότια προάστια τῶν Ἀθηνῶν μία ὁμορφη ἔκταση, ὅπου ἔχει τό ὄνομα τοῦ ἁγίου μας, τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ. Πρόκειται γιά τό ἀθλητικό κέντρο τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ. Οἱ ἐλλείψεις του βεβαίως εἶναι πολλές, ἀλλά ἐάν ἔρθουν δημιουργικά πνεύματα ὅπου ἀγαποῦν τοὺς νέους θά μπορούσαν νά τό μετατρέψουν σέ μία ὄαση παραδεισένια, γιά τήν καλή ψυχαγωγίαν τῶν νέων. Τόσο καλή ὅπου ὁ ἅγιος Κοσμᾶς, θά τό χαίρεται ἀπό ἐκεῖ ψηλά στόν παράδεισο ὅπου εἶναι, καί θά τό εὐλογεῖ, καθώς ἔχει καί τήν ὀνομασία πρὸς τιμήν του. Θά εὐλογεῖ τήν νεολαία ὅπου **ΔΕΝ ΠΡΟΣΤΡΕΧΕΙ ΣΕ ΒΡΩΜΙΚΕΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΙΣ ΟΠΟΥ ΜΟΛΥΝΟΥΝ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ.**

Τέταρτη ενθύμηση. Εὐρισκόμουν στό χωρο ἐργασίας μου, ἐργαζόμεν στο ἀεροδρόμιο τῶν Ἀθηνῶν, στα Σπάτα. Ξαφνικά βλέπω μία γνώριμη φυσιογνωμία ἐμπρός μου, ἦταν ὁ δάσκαλος. Πρόκειται γιά ἕναν συνταξιούχο δάσκαλο ὅπου τόν ἐγνώριζα ἀπό ἕναν ὀρθόδοξο χριστιανικό σύλλογο τῶν Ἀθηνῶν. *“ Γειά σου δάσκαλε!!! (ἀμέσως τοῦ εἶπα, μόλις συναντήθηκα μαζί του). Τί κάνεις ἐδῶ στό ἀεροδρόμιο;”* Καί ἡ ἀπάντηση του: *“ Ἦρθα ἐδῶ γιά νά βολτάρω λίγο, νά ἀλλάξω λίγο περιβάλλον, βλέποντας τά ἀεροπλάνα, καί τήν καλή «βιτρίνα» τῆς χώρας μας ”.* Αὐτές λοιπόν ὅλες οἱ ἐνθυμήσεις μέ παρότρυναν νά γράψω τό παρόν ἐντυπο ἀγαπητοί ἀναγνώστες μου. Διότι τίς συνέδεσα ὅλες, ἀλλά ὅπου μέ προβλημάτισε ἰδίως ἡ τελευταία ἐνθύμηση, ἐκείνη μέ τόν δάσκαλο. Σκεφτόμουν μέ φιλοσοφική διάθεση (θυμᾶμαι) ἀρκετά ἐκείνη τήν ἀπρόσμενη συνάντηση. *“ κοίτα νά δεῖς (ἔλεγα) πῶς ἕνας συνταξιούχος, ἕνας δάσκαλος, ἀποφάσισε νά ἔρθει ἐδῶ στό ἀεροδρόμιο, τόσο μακριά!, μόνο καί μόνο γιά μία ἀνάταση ψυχῆς!! , νά δεῖ τά ἀεροπλάνα, ἀλλά νά ἐκλάβει καί στιγμές πολιτιστικοῦ λειτουργικοῦ ἐνιαίου χώρου ! ὅπου ἔχει κάτι ἀπό τήν «δόξα» τοῦ σύγχρονου πολιτισμοῦ μας, τό ἀεροδρόμιο ὡς ἡ*

δ)

“βιτρίνα” στή χώρα μας, ή πρώτη έντύπωση τῶν ξένων ἐπισκεπτόμενοι τήν χώραν μας. Ὅμως καί ἐκεῖνο σχεδιάζεται νά πέσει ὀλοκληρωτικά πλέον σέ ξένα χέρια (δυστυχῶς).

ΟΙ ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΜΟΥ ΕΝΘΥΜΗΣΕΙΣ ΕΝΩΘΗΚΑΝ ΣΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ, ΑΠΟΓΕΙΩΘΗΚΑΝ, ΚΑΙ ΠΡΟΣΓΕΙΩΘΗΚΑΝ, ΕΔΩ. . . στό παρόν πόνημα.

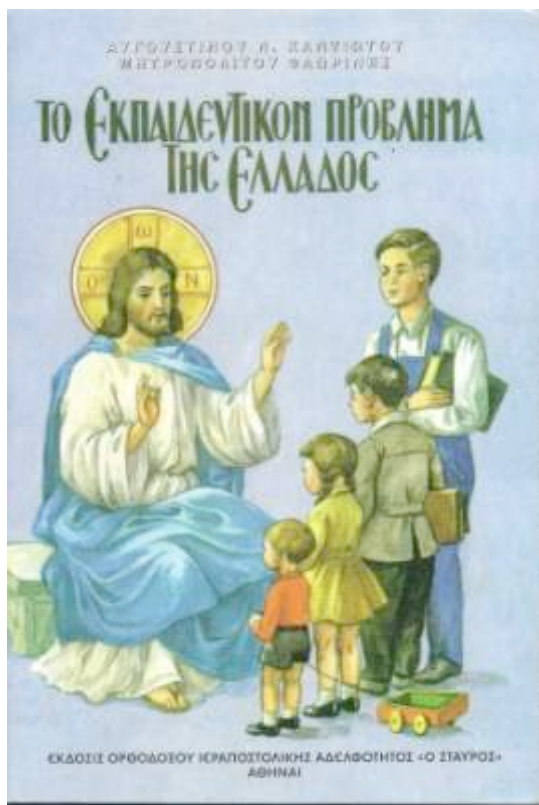
Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ

ΛΑΖΑΡΟΣ ΑΡΑΒΑΝΗΣ-ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Όταν ο επίσκοπος Ανγουστίνος Καντιώτης διαμήνυσε στους ιθύνοντες του κράτους μας ένα οργανωμένο παιδαγωγικό σύστημα (βλέπε: τήν παρέμβαση του με τό συγγραφικό έργο : “ **ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**” όπου όμίλησε σέ ξεχωριστό κεφάλαιο περί πανεπιστημιούπολης), καί ήταν μέσα στίς σκέψεις του ένα ολοκληρωτικό σύστημα αναγκαίων λειτουργιών. Λειτουργιών, καθώς βλέπουμε ότι ο Θεός έμφύτευσε μέσα στά παιδιά τό ένθουσιώδες ένδιαφέρον, συνδυάζοντας τήν γνώση μέ τό παιγνίδι. **Τό παιδί τό μικρό παίζει, παίζει μαθαίνοντας, καί όνομάζεται παιδί ακριβώς γιατί παίζει (παιδί= παίζω).** Τί χριστιανοί λοιπόν μπορεῖ νά εἴμεθα; όταν δέν γνωρίζουμε, ή δέν ύποψιαζόμεθα καν τά πνευματικά μπολιάσματα όπου έμφύτευσε ο Χριστός καί Θεός μας στά παιδιά μας;

ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΠΑΙΓΝΙΔΙ - ΠΑΙΓΝΙΔΙ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ - ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ – ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ & ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΑ.

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΕΝΙΑΙΟΥ ΣΕ ΚΑΘΕ ΒΙΩΜΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΣΜΕΙΞΕΙΣ ΔΗΛΗΤΗΡΙΩΝ ΣΤΟΝ ΧΩΡΟ ΜΑΣ.

Ο επίσκοπος Αύγουστίνος Καντιώτης λοιπόν, ως αληθινός χριστιανός και εργάτης του ιερού Ευαγγελίου του Χριστού μας όμιλησε για λειτουργικό πανεπιστήμιο, για πανεπιστήμιο από τον λαό για τον λαό. Λειτουργικών δημιουργικών για λειτουργικό πανεπιστήμιο ως ενιαία (όλα μαζί δηλαδή) πόλη σπουδαστών (πανεπιστημιούπολη) και όπου θα γινόταν τό πανεπιστήμιο λειτουργικό από κάθε άποψη. Δηλαδή, τό ΑΛΦΑ στό όλο έγχείρημα ήταν ή έννοια του ΕΝΙΑΙΟΥ ΧΩΡΟΥ (δηλαδή όλα μαζί), θά ακολουθοῦσε έπειτα τό Β, Γ, Δ, κλπ. Τά προϊόντα όπου προωθήθηκαν όλα μαζί κάποτε μέ όργάνωση συλλογική από μεγάλες εταιρείες του διεθνούς έμπορίου ήταν αναμενόμενη ή έπιτυχία, και εκείνα τά καταστήματα ονομάστηκαν σουπερ μάρκετ. Τότες τά περισσότερα μικρομάγαζα, όπως τά μπακάλικά τής γειτονιάς, άρχισαν νά κλείνουν τό ένα μετά τό άλλο, και αυτό συνέβηκε (δυστυχώς πάλι) εκ έλλείψεως δυναμικής όργάνωσης των έμπορικών τότες συλλόγων, καθώς δέν υπήρξε δυναμική συσπείρωσης όλων των βιοπαλαιστών έμπόρων νά διεκδικήσουν αποκλειστικά νά πωλοῦν τά προϊόντα των παραγωγών και μικροβιοτέχνων (ξυλουργοί, ύποδηματοποιοί, κλπ) τής χώρας μας (δηλαδή : αγρότες , κτηνοτρόφους, και παραγωγούς βιοτεχνικών ειδών) . Δηλαδή (έπαναλαμβάνω), τά αγαθά των παραγωγών (αγροτών κτηνοτρόφων, μικροβιοτεχνών) νά διατίθενται αποκλειστικά και μόνον από αυτούς σε ένα μεγάλο ενιαίο δημοτικό χώρο μέ πρόσβαση για τον λαό τήν δημοτική συγκοινωνία. Θα αντιπαρατάσσονταν απέναντι στον ενιαίο χώρο των μεγαλοεπενδυτών κεφαλαιούχων (μεγάλων εταιρειών - σουπερ μάρκετ) και έτσι ένωμένοι και όργανωμένοι όλοι οί βιοπαλαιστές θά μπορούσαν νά δημιουργήσουν τό λαϊκό σουπερ μάρκετ, ή τό δημοτικό σουπερ μάρκετ. **Όμως ή βασική αίτία είναι ακόμα βαθύτερη, είναι ή έλλειψη έλληνορθόδοξης καταναλωτικής άγωγής όπου δέν διδάσκεται στά**

σχολεῖα μας , σύν τήν ἀπουσία δραστήριων ἡγετῶν μέ ἑλληνορθόδοξο ἦθος ὅπου θά ὀδηγοῦσαν τούς βιοπαλαιστές καί τό καταναλωτικό κοινό σέ δίκαιη κοινωνική διέξοδο πρός ὄφελος τῆς κοινωνίας { (βλέπε: ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, ὅπου πολλές φορές προσπάθησε νά διαφωτίσει τόν σκλαβωμένο τότες ἑλληνικό λαό (ἐπί τουρκοκρατίας) νά μήν ἀγοράζουν ἢ νά πωλοῦν σέ ἀνθρώπους ὅπου πολεμοῦν καί ὑβρίζουν τόν Χριστό μας μέσα ἀπό τίς πράξεις τους καί τόν ἔκφυλο βίο τους (πράξεις παλιανθρώπων, καί ὄχι κοινῶν ἀμαρτωλῶν) }. Ἀργότερα, εἰσηλθε ὅπως ἦταν ἀναμενόμενο τό γνωστό χάραγμα (666) στήν ἀγορά (κρατῆστε στό νοῦ σας τήν λέξη: ΑΓΟΡΑ), καί εἰσηλθε ὡς διεθνές bar code ὅπου ὅλοι σήμερα γνωρίζουμε. Καί τό ἐξωφρενικώτερο; νά ἀκοῦμε ἀπό τούς πολιτικούς «φωστήρες» μας τήν δῆθεν ἐλπίδα, ὅπου εἶναι ψευτοελπίδα καί ἄλλη συνεχόμενη παγίδα νά βγοῦμε στίς . . . ἀγορές , βγαίνοντας ἀπό τά μνημόνια !!! γιά νά ξαναδανειστοῦμε μέ μικρότερο τώρα ἐπιτόκιο ἀπό τίς ΑΓΟΡΕΣ !!! Ἀπίστευτος καί ὅμως ἀληθινός λοιπόν ὁ συνεχιζόμενος ἐξευτελισμός γιά τόν λαό μας, ὅπου συνεχίζουμε νά ζητοῦμε δανεικά ἀπό ἐκείνους ὅπου ὀμιλοῦσε ὁ ἅγιος Κοσμάς νά μήν ἔχουμε οὐδεμίαν συναναστροφή (ἐμπορική, κλπ) μαζί τους, οἱ ὅποιοι δέν εἶναι ἄλλοι ἀπό τά ἴδια πρόσωπα ὅπου μᾶς ἔφεραν σήμερα τήν οἰκονομική κρίση.

ΕΝΙΑΙΟΣ ΧΩΡΟΣ ΓΙΑ ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ = ΠΑΝΕΠΙΣΤΗ-ΜΙΟΥΠΟΛΗ, ΟΠΟΥ ΘΑ ΒΙΩΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ Η ΑΓΩΓΗ.

Ένας ἐνιαῖος χῶρος λοιπόν γιά τούς σπουδαστές , τό ΑΛΦΑ ὡς πρώτη κίνηση, ὅπου θά εὔρισκαν ἐκεῖ μέσα ὅλοι οἱ σπουδαστές ὅτι θά θέλαν γιά νά βοηθηθοῦν τόσο τίς σπουδές τους , ὅσο καί τήν παιδαγωγική ψυχαγωγίαν τους ψυχαγωγίαν ὅπου φαινόταν παραπλανητικά ἀπό τίς παλαιότερες γενιές ὅτι ἦταν μία δευτερεύουσα ἀναγκαιότητα γιά τόν ἔφηβο. Αὐτό ἐξηγῆται καθῶς οἱ

παλαιότερες γενιές ζήσαν τραγικές καταστάσεις στην εποχή τους, όπως πολέμους, φτώχεια, οικονομικές κρίσεις (καί τώρα τελευταία), κλπ, και νομίσαμε ότι θά μπορούσε νά αναπληρωνόταν (ή ψυχαγωγίαν τους) μόνο από μία ὀλιγόωρη διακοπή τους στη φύση, ἢ ἕνα σαββατοκύριακο ἀνάπαυλας καί περισυλλογῆς μέσα ἀπό κοινωνικές συναντήσεις καί ἐπισκέψεις, σέ διάσπαρτο ὀρίζοντα (τοπικά ἐδῶ καί ἐκεῖ δηλαδή) κλπ. Πλήν ὅμως κάναμε ἕνα τραγικό λάθος! **ΤΡΑΓΙΚΟ ΛΑΘΟΣ! ΝΑΙ !!, ΚΑΙ ΟΛΕΣ ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΤΕΡΕΣ ΓΕΝΙΕΣ-ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ**, καθὼς ἡ παιδαγωγική ψυχαγωγίαν ἦταν ισότιμη τῶν σπουδαγμάτων στόν ἔφηβο ὅπου μορφωνόταν στό πανεπιστήμιον. Βεβαίως κάποιοι δυνατοί χαρακτήρες σπουδαστῶν ἀδιαφοροῦσαν γιά τήν ψυχαγωγίαν τους, καί παρόλο τήν παντελή ἔλλειψη αὐτῆς προοδεῦσαν ὡς ἀριστοῦχοι φοιτητές. Αὐτά τά ἐπιλεκτικά (καί σέ ἀριθμό λιγότερα) γεγονότα παρανοηθῆκαν ἀπό τίς παλαιότερες γενιές, καί τέθηκαν ἔμπροσθεν (κάποτε καί αὐτό ὡς ἐπιχείρημα) τῶν ἀδυνατότερων νέων ὡς τά καλά παραδείγματα, νομίζοντας ὅτι θά κάνουν τήν σύγκριση οἱ ἀδυνατώτεροι χαρακτήρες μέ ἐκείνους (τούς δυνατούς) καί θά ἔρχονταν στά «λογικά» τους. Κάναμε ὅμως ὅτι οἱ εἰδωολάτρες Σπαρτιάτες ὅπου πετάγανε τά παιδιά τους στόν Καιάδα, ἐάν δέν τά εὐρίσκαμε δυνατά καί χωρίς ἀδυναμίες σωματικές καί ψυχικές. Ὅριστε λοιπόν σήμερα τό θλιβερό ἀποτέλεσμα, οἱ «δυνατοί» ὅπου νομίσαμε σήμερα ὡς μορφωμένοι, καί σπουδάσαν κάνοντας θυσίες, ἀδυνατοῦν νά εὕρουν λύσεις γιά τό ὑγιές ἐκπαιδευτικό καί ψυχαγωγικό πρόγραμμα τῶν νέων, καθὼς ἡ σωστή ψυχαγωγία εἶναι μόρφωση, εἶναι ἡ ἀγωγή τῆς ψυχῆς (ψυχαγωγία). Αὐτή λοιπόν ἡ ὀρθή ψυχαγωγία θά ἔπρεπε νά διδάσκεται ἀπό τίς πρῶτες τάξεις τοῦ γυμνασίου. Οἱ «μορφωμένοι» μᾶς ἔσυραν στά μνημόνια, εἶναι αὐτοί οἱ ἴδιοι ὅπου καμαρώναμε κάποτε ὡς συγχωριανοί, γονεῖς, φίλοι καί γνωστοί γιά τήν ἐπιτυχία τους στό πανεπιστήμιον. Καί οἱ νέοι μας (ὡς ἀπόδειξη) ψάχνουν ἀκόμα τήν ἀναγκαῖα ψυχαγωγίαν τους καί χάνονται μέσα στά

ξυλοκέρατα τῆς σωματικῆς καί ψυχοφθόρας διασκέδασης · καί οἱ δῆθεν δυνατοί «μορφωμένοι» καί ἀπόφοιτοι ἀριστοῦχοι τῶν πανεπιστημίων ἔγιναν ἰατροί τῶν φακελάκηδων, καί μεγαλοδικηγόροι τῶν δαιμόνων, ἀπολαμβάνοντας καί ἐκεῖνοι τήν παρακρατημένη ἔκφυλη διασκέδαση καί τα ξυλοκέρατα πολυτελείας στό βίον τους (ἀναδρομικά)· ξυλοκέρατα ὅπου ἴσως κάποιοι στερήθηκαν στά φοιτητικά τους χρόνια, κατασκευάζουν ὅμως σήμερα χλιδάτες βίλλες, καί διαβιώνουν ὡς κακομαθημένοι πλούσιοι μπρούκληδες. Ἐάν καί αὐτή (ἢ «στέρηση») δέν συνέβη πάντοτε στούς φοιτητές, γιατί κάποιοι, καί εἶναι πολλοί, ἀπλά διαθέταν μνήμη ἀπομνημόνευσης, καί πετύχαιναν στά γραπτά τους (παπαγάλοι δηλαδή), μή στερούμενοι καί τήν ἔκφυλη διασκέδαση τῆς ἐποχῆς των, ὅπου ὅλοι λίγο-πολύ γνωρίζουμε τί συμβαίνει στό φοιτητικό μας κόσμο, ιδίως τά τελευταία χρόνια (βεβαίως ὑπάρχουν καί ἐξαιρέσεις, καθὼς δέν εἶναι οἱ φοιτητές ὅλοι ἴδιοι).

ΟΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΙ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΕΣ ΣΠΑΡΤΙΑΤΕΣ ΠΟΛΥ ΚΑΤΩΤΕΡΟΙ ΤΩΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΩΝ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ (ψυχαγωγοί), ΟΠΟΥ ΤΟΛΜΗΣΑΝ ΚΑΙ ΕΔΩΣΑΝ ΨΥΧΙΚΗΝ ΑΓΩΓΗ ΣΤΟΥΣ ΕΧΟΝΤΕΣ ΣΩΜΑΤΙΚΕΣ ΑΝΑΠΗΡΙΕΣ.

Ναί, ἀγαπητοί μου ἀναγνώστες, καί ἄς μὴν ξενίζει (ἴσως) αὐτός ὁ τίτλος ὅπου ἀναφέρω σέ κάποιους ὅπου ἔχουν ὑπερεκτιμήσει τήν σπαρτιατική ἀγωγή στήν φαντασία τους. Ἄς μὴν ξενίζει γιατί πολύ ἀπλά λέγω τήν ἀλήθεια. «Ἐν ἀσθενείᾳ ἢ μεγαλυτέρᾳ δύναμει σου» μήπως δέν τό ἀκοῦμε αὐτό μέσα ἀπό τά ὀρθόδοξα Θεῖα κηρύγματα μας στήν ὀρθόδοξη χριστιανική ἐκκλησία μας; Οἱ ἀρχαῖοι ὑμῶν πρόγονοι στήν Σπάρτη τί ἔκαμαν; Πετουῶσαν τά παιδιά τους μέ μικρές καί μεγάλες ἀναπηρίες στόν Καιάδα γκρεμόν. Γιατί καθὼς ἔλεγε ἡ πολιτεία τους ὅτι δέν θά γινόταν ποτές ὀλοκληρωμένοι πολεμιστές γιά νά πολεμήσουν τά ἐχθρικά στρατεύματα ὅπου θά τολμοῦσαν νά κυριεύσουν τήν πόλη-κράτος τους. Μέχρι ὅμως πού ἔφτασε ἐκείνη ἡ στρατιωτική μηχανή;

Ἐφτασε μήπως νά ὑπερασπισθεῖ ὡς δύναμη στόν ἔνωμένο στρατό τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου ὅπου ἐξεστράτευσε μέχρι τά βάθη τῆς Ἀσίας; καί ἡ ἀπάντηση εἶναι : ΟΧΙ, καθὼς δέν συμμετεῖχε, καί ἴσως καί πολύ σωστά νά εἰπωθῆ ἀπό κάποιους ὅτι φυλάγαν θερμοπύλες, καθὼς θά ἔλειπε ὁ κύριος στρατός τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς μας στήν ἐκστρατεία πρὸς τήν Ἀσία. Ὅμως ἡ ἱστορία διαψεύδει καί αὐτούς, καί τούς σπαρτιάτες ὅπου ἔμειναν πίσω, καθὼς οἱ ἑλληνικές πόλεις δέν ἦταν ἀρκετό νά προστατευτοῦν οὔτε ἀπό τήν σπαρτιατικήν στρατιωτικήν ἀγωγή καί πειθαρχίαν, ἀλλά καί οὔτε ἀπό ὅποιαδήποτε ἄλλη πολεμική μηχανή τῶν ἐλλήνων καθὼς ἐσκλαβώθησαν οἱ ἑλληνικές πόλεις κράτη ἀπό τήν πανίσχυρη ρωμαϊκή αὐτοκρατορίαν. Καί ἡ σκλαβιά δέν ἦταν θέμα ἐλλείψεως σπαρτιατικῆς ἀγωγῆς, ἀλλὰ ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν τῶν ἐλλήνων ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, ὅταν πετοῦσαν τά παιδιά των στόν καιάδα, χωρίζοντας τα σέ δυνατά καί ὑγιεῖ, ἀπό τά ἀσθενέστερα μέ κάποιες σωματικές ἀτέλειες, μικρές ἢ μεγάλες. Αὐτός ὁ χωρισμός ἦταν θαρρῶ καί ἕνα ἀπό τά δικαιώματα ὅπου ἐπῆραν οἱ δαίμονες νά μᾶς ἐνσπείρουν τήν διχόνοια, καί ὅπου ὑπάρχει ἁμαρτία πολλά κακά ἔπονται, ἀργά ἢ γρήγορα. Τί βλέπουμε δηλαδή μέχρι σήμερα; βλέπουμε ὅτι ἡ μεγάλη ἀδυναμία τῆς φυλῆς μας εἶναι ἡ διχόνοια, ὁ χωρισμός μας σέ κόμματα καί διάσπαρτες γνῶμες ἐδῶ καί ἐκεῖ, ἀφήνοντας τούς ἐξωτερικούς λύκους καί ἐχθρούς μας νά κατασπαράζουν τά ὅποια ἐναπομείναντα καλά ἦθη καί τά πρότερα τῆς ἀρετῆς ὑψηλά ἰδανικά μας. Δέν εἶχαν λοιπόν οἱ εἰδωλολάτρες σπαρτιάτες ψυχική ἀγωγή (καί ὄχι μόνον ἐκεῖνοι), παρὰ μόνο σωματική ἀγωγή, δηλαδή δέν εἶχαν ἀνεπτυγμένη τήν ψυχαγωγίαν, δέν εἶχαν τό γύμνασμα τῆς ψυχῆς στήν ἐκπαίδευση περί ἐλεημοσύνης, ἀγάπης στόν ἀδυνατότερο, καί θέληση νά τόν ἀποκαταστήσουν παρόλα τά φυσικά ἐμπόδια του. Μέ τήν κατάλληλη ψυχική ἀγωγή λοιπόν βλέπουμε σήμερα οἱ τυφλοί νά περπατᾶνε στούς δρόμους ὅπως ἐκεῖνοι (σχεδόν) ὅπου ἔχουν τά μάτια τους. Μέ τήν κατάλληλη ψυχική ἀγωγή

Λοιπόν βλέπουμε σήμερα οί μή ἔχοντας πόδια νά μετακινουῦνται μέ τά χέρια ὡς νά ἦταν τά πόδια τους. Μέ τήν κατάλληλη ψυχική ἀγωγή λοιπόν βλέπουμε σήμερα νά τρῶνε μέ μαχαίρι καί κουτάλι χρησιμοποιώντας τά πόδια τους οί ἀνάπηροι μήν ἔχοντας χέρια, ὅπως καί νά ζωγραφίζουν καί νά γράφουν ἐπίσης. Μέ τήν κατάλληλη ψυχική ἀγωγή λοιπόν διαβάζουμε σήμερα γιά ἕναν κωφάλαλο (Μπετόβεν) ὅπου ἔγραφε καί ἔπαιζε στό πιάνο τήν καλύτερη μουσική στόν κόσμο. Μέ τήν κατάλληλη ψυχική ἀγωγή λοιπόν βλέπουμε σήμερα νά κερδίζουν μετάλλια στούς ὀλυμπιακούς ἀγῶνες οί ἀνάπηροι, προσπερνώντας σέ δύναμη ψυχῆς ἀκόμα καί ἐκείνους τούς ἀθλητές ὅπου ἔγιναν παγκόσμιοι πρωταθλητές, καί δέν εἶχαν καμμία σωματική ἀναπηρία καί ἀτέλεια στά καλογυμνασμένα σώματα τους. Μέ τήν κατάλληλη ψυχική ἀγωγή τά γνωστά μας παιδιά ὅπου τά λέμε «μογγολάκια» ἔχουν διαπρέψει στά μαθηματικά, στίς θετικές καί ἄλλες ἐπιστήμες, καί ἀποτελοῦν τό ζωντανώτερο παράδειγμα τό τί μπορεῖ νά ἐπιτύχει ὁ ἄνθρωπος κυρίως μέ τήν ψυχική δύναμη του μέ τήν σωστή ἀγωγή τῆς ψυχῆς, ὅσο καί μέ τήν διανοητική καί σωματική ἐκπαίδευση ἄν καί εἶναι δευτερευούσας σημασίας τό σῶμα. Ποῖοι λοιπόν ἀποδείχθηκαν ὅτι εἶναι οί καλύτεροι παιδαγωγοί; Οί ἀρχαῖοι παιδαγωγοί τῆς Σπάρτης ; ὅπου ἐκπαίδευαν τά εὐκόλα ὑγιεῖ σώματα; ἢ οί παιδαγωγοί-ψυχαγωγοί ὅπου ἐκπαίδευαν τά δύσκολα, καί δυσκολώτατα ἀσθενικά σώματα, ἀκόμα καί τῶν ἑαυτῶν των, μέ πλῆθος τίς ἀναπηρίες τους ; καί βεβαίως οί δεύτεροι !!! καί ταπεινότεροι ἔσονται τώρα πρῶτοι! καί καλύτεροι παιδαγωγοί, διότι ἦσαν οί ψυχαγωγοί !!! ἦσαν οί τῆς ψυχῆς παιδαγωγοί. Οί ἀληθινά ἥρωες λοιπόν παιδαγωγοί, ὅπου ἔκαμαν ψυχές ἀνδρειωμένες μέ τήν θεληση τους καί τήν ἀγωγή τους ἐπάνω στό εὐαίσθητο πνευματικό μουσικό ὄργανο τῆς ψυχῆς νά σαλπίσει καί νά ρίξουν τά τοῖχοι τῆς Ἰεριχοῦς, καί νά ὀδηγηθεῖ τό πνεῦμα νά νικήσουν τήν σωματική ἀναπηρία τους, προτάσσοντας τήν ἔμπροσθεν στήν ψυχή ὅπου ἐσυγκλόνησε καί ὀδήγησε τό

σῶμα στὶς νίκες. Ἔτσι ἀνδρειωμένοι καὶ ἐνωμένοι, οἱ ἄνθρωποι κάνουν θαύματα, καὶ δὲν τὰ κάνουν μόνοι τους, ἀλλὰ βοηθιόνται ἀπὸ τὸν Θεό (ὅταν ὑπερασπίζεται καὶ ἐνθαρρύνεται ὁ ἀσθενέστερος), καθὼς ἡ ψυχὴ δημιούργημα τοῦ Θεοῦ εἶναι, καὶ ὄχι αὐτούσιο γέννημα τῶν ἀνθρώπων. **Ἡ ψυχὴ ὅπου μεγαλουργεῖ ἀπὸ τὸν ΘΕΟ ΠΑΙΡΝΕΙ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ.**

ΔΙΚΟΙ ΤΟΥΣ ΞΕΧΩΡΟΙ ΠΟΛΥΧΩΡΟΙ ΓΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ ΤΟ «ΚΛΕΙΔΙ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ.

ΕΑΝ ΕΙΧΑΝ ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΙ ΦΟΡΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΚΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΟΛΥΧΩΡΟΥΣ , ΤΑ ΔΙΚΑ ΤΟΥΣ ΣΟΥΠΕΡ ΜΑΡΚΕΤ, τότες κανένα κλάδος ἐπάγγελματος δὲν θά εἶχε οἰκονομικὸ πρόβλημα, γιὰ συντάξεις καὶ ἀσθένειες τῶν ἀδυνάτων, διότι τὸ κεφάλαιο ὅπου θά συγκεντρώνονταν θά ἦταν τέτοιο ὅπου μέρος του θά ξαναεπενδύονταν μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ μέσα ἀπὸ τὴν φυσικὴ διαδικασία παραγωγῆς τοῦ **σπόρου** καὶ **γόνου** (ἀγροτικά προϊόντα, κτηνοτροφικά προϊόντα, ζωικὴ φυσικὴ παραγωγή, ἰχθύες, ἔντομα, κλπ). Ἄς παρατηρήσουμε τὸ θαῦμα τῶν ἑπτὰ ἄρτων καὶ τῶν πέντε ἰχθύων, καὶ μέσα ἀπὸ ἐκεῖ μέσα ἀπὸ ἑκατοντάδες νοήματα καὶ θησαυρίσματα θά ἀνακαλύψουμε **καὶ τὴν οἰκονομικὴ σημασία τῆς ἐννοίας τοῦ συγκεντρωτικοῦ χώρου.** Στὴν ἀρχὴν λοιπὸν παρατηροῦμε ὅτι ἀνησύχησε ὁ κόσμος (μέγα πλῆθος! 10.000 ἄνθρωποι !!) ὅτι θά μείνουν νηστικοί, καὶ θέλησαν νὰ φύγουν γιὰ νὰ πᾶνε νὰ **πάρουν τροφίμα ἀπὸ τα γύρω τοπικά ἐμπορικὰ καταστήματα τῆς τότες ἐποχῆς.** Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν συνέβη, καθὼς ὁ Χριστὸς τοὺς ἔδωσε νὰ φᾶνε μέσα ἀπὸ ἕνα κοφίνι μὲ ἑπτὰ ἄρτους καὶ πέντε ἰχθύες. Τὰ ἐμπορικὰ τοῦ κόσμου τότες, ἐκείνη τὴν χρονικὴ στιγμὴ **κατηργήθησαν,** θά μπορούσαμε λοιπὸν νὰ διδαχθοῦμε ἀπὸ αὐτὴν τὴν συγκυρία. **Καταργήθηκε** λοιπὸν ἡ **ἔξωθεν τοῦ συγκεντρωμένου πλήθους ἐμπορικὴ ἀγορά,** καὶ γιὰ τὸν κόσμο τὸν συσπειρωμένο καὶ συγκεντρωμένο πλῆθος

ὅπου ἄκουγαν τὴν διδασκαλία τοῦ θεανθρώπου ὑπῆρχε ἡ ξέχωρη καὶ ἄλλη πηγή διαθέσεως τῶν διατροφικῶν ἀγαθῶν. Ὑπῆρχε τό θαῦμα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν πέντε ἄρτων καὶ τῶν ἑπτὰ ἰχθύων, ἓνα θαῦμα ὑπερφυσικό, ὅπου κρύβει μέσα του καὶ τό θαῦμα στόν φυσικό κόσμο τῶν σπόρων, γιατί περὶ θαύματος πρόκειται καὶ ἐκείνων, παρόλο ὅπου πρόκειται ὡς φυσικό γεγονός γιά ἐμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἢ βλάστηση τοῦ σπόρου ὅπου ἐξελίσσεται καὶ μᾶς δίνει τοὺς καρπούς καὶ τὰ ἄνθη τους, καὶ ἄλλα πολλά. Τὰ ὑλικά ἀγαθὰ λοιπόν πολλαπλασιάσθηκαν μέ θαῦμα καὶ ὅλοι οἱ συγκεντρωμένοι ἔφαγαν καὶ χόρτασαν, καὶ μάλιστα ἐπερίσσευσε καὶ φαγητό. Κρατήστε λοιπόν ἀγαπητοὶ ἀναγνῶστες μου τό : ΟΛΟΙ ΟΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΜΕΝΟΙ !!!, καθὼς ΟΛΟΙ ΟΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΜΕΝΟΙ ἦταν σέ ἓναν χῶρο κάτω ἀπό τό βλέμμα καὶ τόν λόγον τοῦ Θεοῦ. Εἴμεθα λοιπόν ἐμεῖς σήμερα ὡς ἀνθρωποὶ συγκεντρωμένοι ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ κάτω ἀπό τον λόγον καὶ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ; καὶ ἡ ἀπάντηση δυστυχῶς εἶναι **ΟΧΙ**, καὶ γι' αὐτό ἦρθαν τά σουπερ μάρκετ τῶν πολυεθνικῶν ὅπου μᾶς ψευτοταϊίζουν καὶ πλουτίζουν ἐκεῖνοι ἀδιαφορώντας γιά τόν φτωχό λαό ὅπου πεινάει, ἢ δέν ἔχει νά πληρώσει τὴν δόση του στὴν τράπεζα, στό ἐνοίκιο, ἢ στά δίδακτρα τοῦ παιδιοῦ του στό φροντιστήριο καὶ τίς σπουδές του. Δέσμιοι τῶν μεγαλοαγορῶν λοιπόν, καὶ μὴ γένοιτο ἀργότερα καὶ ἐκτρεφόμενοι μέ καρπούς δίχως τόν θαυματουργόν σπόρον, γιά νά μὴν μπορούμε νά φυτεύουμε ἐμεῖς οὔτε μία ντομάτα, οὔτε μία πατάτα, καὶ νά ἐξαρτώμεθα ὀλοκληρωτικά ἀπό τὰ στεῖρα μεταλλαγμένα ὅπου μᾶς ἐτοιμάζουν, καὶ ὅπου θά εἶναι μίας χρήσεως, ἀκριβῶς γιά νά τοὺς ἐπισκεφτοῦμε ξανά στά πολυκαταστήματα τους καὶ νά πληρώσουμε γιά νά διατραφοῦμε. Αὐτὴ ὅμως δέν θά εἶναι μία ἀπλή φυσική ἐμπορική συναλλαγή, θά εἶναι ἰσχυρά καὶ φοβερά δεσμά, καθὼς ἐάν δέν προσαρμοσθοῦμε στά θελήματα ἑνός παγκόσμιου δικτάτορα (ἀντίχριστος) δέν θά μπορούμε καὶ νά

ἀγοράσουμε τίποτες δικό τους, καθώς δικό μας δέν θά ἔχουμε τίποτε, καί φυσικά **οὔτε τόν σπόρο** (τό κυριότερο ὄλων γιά τήν ἐπιβίωσιν μας) ὅπου θαυματουργοῦσε μέ βλάστηση ἀπό τόν Θεόν μας.

ΠΟΣΟ ΣΦΑΛΑΜΕ ΛΟΙΠΟΝ.

Πόσο σφάλαμε λοιπόν!!! καθώς, οἱ νέοι σήμερον τοῦ γυμνασίου καί τοῦ λυκείου μέσα ἀπό ἐπιλεκτικές κινήσεις στή ζωή τους (βλέπε: συγκεντρώνονται σέ πολυχώρους, ὅπως τά «μῶλ») ὄχι μόνο δέν ἔχουν τά λογικά τους, ἀλλά μᾶς δίνουν καί μαθήματα, δίχως ὅμως νά τό ἔχουν συνειδητοποιήσει. Καί δέν τό ἔχουν συνειδητοποιήσει, καθώς **ΚΑΙ ΕΚΕΙΝΟΙ ΘΑ ΚΑΝΟΥΝ ΤΑ ΙΔΙΑ ΛΑΘΗ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ!!!** (τό ἀπεύχομαι ὅμως) ὡς πεπερασμένη γενιά, γιατί ἡ ἴδια ἡ ζωή τοῦ ἀνθρώπου εἶναι πεπερασμένη, καθώς φεύγει καί δέν ξαναγυρίζει. Φεύγει ἡ ψυχή, καθώς τό σῶμα γερνάει καί ἀποθνήσκει, καί χρειάζεται ἐφόδια γιά νά μπορέσει νά ἐνταχθεῖ στή μόνιμη εὐτυχία τῆς αἰωνιότητος, ὅταν θά ἔρθει ἡ ὥρα, καί ὅπου ὅμως κανείς δέν τήν γνωρίζει (τήν ὥρα), γιατί ὑπάρχουν καί τά ἀπρόοπτα, ὅπου οἱ νέοι κάποτε ταξιδεύουν στήν αἰωνιότητα χωρίς τά ἐφόδια. Ἐμεῖς οἱ ἴδιοι ὡς ἄνθρωποι στή γῆ εἴμεθα πεπερασμένα πλάσματα. Οἱ νέοι λοιπόν (κάθε ἐποχῆς) θά ἀντιγράψουν τήν **ἐπικρατοῦσα δαιμονική ψυχαγωγίαν = διασκέδαση τῆς ἐποχῆς των,** καθώς ἐκείνη θά παίρνει τά ἰνία (δυστυχῶς) προσφέροντας πολυτελέστατα ξυλοκέρατα στούς νέους μας. **Ξυλοκέρατα** (βλέπε: ὁ ἄσωτος υἱός στήν Ἁγία Γραφή, ὅπου ἐπιβίωνε τελικά μέ ξυλοκέρατα γουρουνιῶν) ὅπου φαντάζουν σήμερα (ιδίως στή ν νεολαία) ὠραία καί γοητευτικά πνευματικά ἀναψυκτικά, καί θά ἀλλάζει μόνο ἡ μορφή αὐτῶν (τῶν ξυλοκέρατων) καί ἡ πνευματική γεύση (μέ τήν κάθε σάλτσα, καί ζαχαροῦχο ἀναψυκτικό ὅπου προσφέρεται ἀπό τούς

ἐπιτήδειους ἐπάνω στό γεῦμα). Πλήν ὅμως ἐκεῖνα ὅλα τὰ ξυλοκέρατα δυστυχῶς θά ἔχουν καί ὅλα τὰ βοηθικά ἐκεῖνα στοιχεῖα , καί θά ἐθισθοῦν μέ ἐκεῖνα (οἱ νέοι) μή θέλοντας τήν πραγματική ψυχαγωγίαν, γιά νά καταλήξουν νά μπολιάσουν τήν πνευματική ἀπάτη ὅπου θά κληρονόμησαν (ἐν ἀγνοία τους) στίς ἐπόμενες νέες γενιές. Καί γιατί συνέβη αὐτό; διότι οἱ κάθε χλιαροί χριστιανοί τῶν παλαιότερων ἐποχῶν. . **ἀπλῶς ἐκοιμήθησαν.** Ἐκοιμήθηκαν καί ἄρπαξαν τήν διασκέδαση-ξυλοκέρατα οἱ δαιμονικές δυνάμεις πρῶτοι, καί ἐκεῖνοι προσφέρθηκαν καί τήν προσέφεραν στούς νέους μας , ὅπως ἀναπληρώσουν καί ἀντικαταστήσουν μέ ξυλοκέρατα τήν φυσιολογική ἀνάγκη τῶν παιδιῶν μας γιά ψυχαγωγίαν. Τά παιδιά μας ἐδίψασαν γιά ψυχαγωγίαν (μετά τὰ σπουδαστικά τους καθήκοντα, καί εἶναι καί βαρῦ καθῆκον ἢ μόρφωση) καί ἐμεῖς οἱ μεγάλοι ἀντί νά τούς προσφέρουμε γάργαρα δροσερό καί καθαρό νερό , δηλαδή Χριστό, τούς ἀφήκαμε νά «ξεδιψᾶνε» μέ πνευματικά δηλητήρια (τά γνωστά ὅπου καταδικάζει ἡ ὀρθόδοξη χριστιανική ἐκκλησία μας ὡς ψυχοφθόρα, κλπ, ἀλλά καί οἱ καλοί ἰατροί ὅπου ὀμιλοῦν γιά ζημία στόν ὀργανισμό μας, κυρίως στά παιδιά, ἀπό κάποια ζαχαροῦχα ἀναψυκτικά ,τύπου κόλα, κλπ.

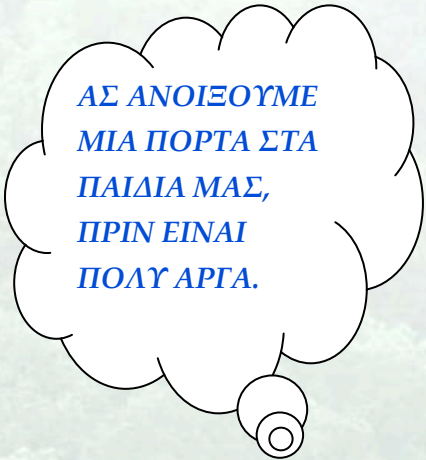
Η ΚΑΘΕ ΓΕΝΙΑ ΕΙΝΑΙ ΟΠΩΣ ΤΟ ΝΤΟΜΙΝΟ, ΟΠΟΥ ΡΙΧΝΕΙ ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ. ΓΙΑ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΗ ΤΟ ΚΑΚΟ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΘΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΔΙΟ ΠΤΩΣΗΣ = ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΚΑΚΗ ΓΕΝΙΑ, ΩΣΤΕ ΝΑ ΜΗΝ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΥΡΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΠΤΩΣΗ ΤΗΣ , ΣΤΗΝ ΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΟΜΕΝΗΣ (γενιᾶς).

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ : ΝΕΟΙ !!! ΜΗΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΕΤΕ ΤΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΕΣ ΓΕΝΙΕΣ , ΕΑΝ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΤΕ ΟΤΙ ΠΡΟΣΒΑΛΑΝ ΚΑΙ ΠΡΟΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ ΜΑΣ. ΦΕΥΓΕΤΕ ΜΑΚΡΙΑ ΑΠΟ ΕΚΕΙΝΕΣ (βλέπετε ὡς

παράδειγμα μερικές ἀσπρόμαυρες ἑλληνικές ταινίες μέ ὀμοφυλοφιλίας πρότυπα («Μικές», κλπ), ὅπως καί προγαμιαίων σχέσεων, δυστυχῶς, καί ὅπου ὑπῆρξε ὁ προάγγελος νά κλείση ὁ ἑλληνικός κινηματογράφος (δυστυχῶς στό συνολόν του) , ὡς κοινωνική ἐπιχείρηση, καί νά βρεθοῦν στόν δρόμο δεκάδες ἠθοποιοί, ὅπως καί νά πεθάνουν στήν «ψάθα» ὅπου λέμε, καί ἀρκετοί

ἀπό εκείνους, πληρώνοντας =σταυρώθηκαν (μερικοί) για τις ἁμαρτίες ἄλλων.

**ΑΠΟ ΓΕΝΙΑ ΣΕ ΓΕΝΙΑ ΕΘΙΣΤΗΚΑΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ, ΕΠΙΖΗΤΩΝΤΑΣ
ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ ΜΕ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑ , ΟΔΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΟΝ
ΓΚΡΕΜΟ , ΑΝΤΙ ΔΡΟΣΕΡΟ ΚΑΘΑΡΟ ΝΕΡΟ (ΧΡΙΣΤΟ) ΚΑΙ ΤΗΝ
ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.**

**ΑΣ ΑΝΟΙΞΟΥΜΕ
ΜΙΑ ΠΟΡΤΑ ΣΤΑ
ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ,
ΠΡΙΝ ΕΙΝΑΙ
ΠΟΛΥ ΑΡΓΑ.**

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΕΝΙΑΙΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΥ ΠΟΛΥΧΩΡΟΥ ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΣΜΕΙΞΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΗΛΗΤΗΡΙΩΝ.

Σήμερα λοιπόν παρατηρούμε την νεολαία να ἀρέσκεται να εύρσκεται σέ πολυχώρους, δηλαδή σέ ένα ένιαίο σύνολον πραγμάτων όπου εκεί μέσα τά εύρσκουν όλα μαζί (βλέπετε τήν τάση τῶν ἐφήβων να κατακλύζουν τά ὀνομαζόμενα πολυκαταστήματα “ Μῶλ”, κλπ). Ἴδου λοιπόν ἡ χαρισματική ἰδιοφυΐα τοῦ μακαριστοῦ ἐπισκόπου Ἀύγουστίνου Καντιώτη ὅταν ὀμιλοῦσε γιά πανεπιστημιούπολιν !!! Ἐγνώριζε τήν ψυχὴν τοῦ ἐφήβου σπουδαστή, καί τήν ἀγωνία τοῦ γονιοῦ του. Εἶχε λοιπόν δίκιο μεγάλο ὅταν ἔλεγε ὅτι μία πανεπιστημιούπολις θά πρέπει να εἶναι λειτουργική καί πρακτική (ὡς ένιαίος λειτουργικός πολυχώρος πολλῶν δημιουργικῶν δραστηριοτήτων μαζί) καί να ἀναπληρώνει ὅλα ἐκεῖνα τά βιοτικά καί πνευματικά ὅπου χρειάζεται ὁ σπουδαστής. Δέν ἦταν ἐνάντια στόν κινηματογράφο (ὡς ἐφεύρεση), ὅπως πολλοί συκοφάντες λέγουν, ἀλλά ἦταν ἐνάντια στά αἰσχροῦ ἔργα ὅπου προέβαλε ὁ κινηματογράφος. Δέν ἦταν ἐνάντια στήν τηλεόραση (ὡς ἐφεύρεση) ὁ Ἀύγουστίνος Καντιώτης, ἀλλά σέ ὅλα ἐκεῖνα τά αἰσχροῦ ὅπου προέβαλε καί προβάλει ἡ τηλεόραση. Δέν καταδίκαιζε τό μέσον (τήν τηλεόραση ὡς τεχνολογία) ἀλλά ὡς τό μέσον γιά να ἐπικάθονται εἰς αὐτήν ὡς οἱ ὀδηγοί- δαίμονες ὀλης τῆς γῆς, καί να παραλαμβάνουν συνταξιδιῶτες τους στήν κόλαση κάθε ἀνήλικο καί ἐνήλικο ἄνθρωπο (ἀκόμα καί μεσήλικους καί γερόντους). Ἦθελε μέσα στά πανεπιστήμια να προβάλλονται παιδαγωγικές ταινίες ὀρθόδοξου χριστιανικοῦ περιεχομένου, ὅπου οἱ ἠθοποιοί θά δικαιολογοῦν τήν ὀνομασία τους, δηλαδή, ἠθοποιός= ὁ ποιῶν ἠθος, ἀλλά καί ταινίες καί ντοκυμαντέρ ἐπιστημονικῆς δημιουργικῆς ἔρευνας, ὅπως κοινωνιολογικῶν θεμάτων, περί ὑγιοῦς οἰκονομίας, δημιουργικῆς παραγωγῆς καί ἔργασίας, πρόληψις ἀτυχημάτων, νοσηλευτικῆς μέριμνας, κλπ. Ἀλλά καί γνώσεων, ὅπως γιά τήν θάλασσα, τά

φυτά, τὰ ζῶα, καί ἕνα σωρό θαυμαστά ὅπου μέ τήν δύναμη καί τή χάρητοῦ Θεοῦ ὅλα ἐκεῖνα δημιουργηθῆκαν. Τί νομίζετε ἀγαπητοί μου ἀναγνῶστες τελικά ὅτι εἶναι τό πανεπιστήμιο; εἶναι τὰ θαυμαστά τοῦ Θεοῦ, ὅπου δημιούργησε τήν φύση, καί τὰ καλά αἰσθήματα τοῦ ἀνθρώπου, καί ὅλα καί ὅλες οἱ καλές ὀρθόδοξες τέχνες ἀπορρέουν ἀπό ἐκεῖνα, (ἀκόμα καί ὁ κινηματογράφος καί τό θέατρο) ὅλες οἱ ἰατρικές γνώσεις, καί πῶς νά καταπολεμήσουμε τίς ἀρρώστειες μας, κλπ. Εἶναι ὅλα ἐκεῖνα ὅπου ἀναπτύσσουν τόν καρπό στή γῆ μέ φυσικό τρόπο, εἶναι ὅλα ἐκεῖνα ὅπου μελετοῦμε νά μήν ἀρρωστήσουν τὰ φυτά μας (βλέπε: Γεωπονικό πανεπιστήμιο), ἀλλά καί ἡ καλή ἀνάπτυξη τῶν ζωντανῶν μας πλασμάτων (ζῶα, ἰχθύες, μέλισσες, κλπ) γιά νά παράγουμε τὰ διατροφικά προϊόντα μας. Εἶναι ὅλα ἐκεῖνα περί δικαιοσύνης (βλέπε: νομικῆς ἐπιστήμης), ὅπου πολεμοῦν τήν ἀδικίαν, εἶναι οἱ συνήγοροι τῶν ἀδικημένων, ἐλευθερώνουν τούς ἀδικούμενους ἀνθρώπους ἀπό τήν ἀδικίαν. Δέν εἶναι ποτέ οἱ συνήγοροι τῆς ἀμαρτίας, ἀλλά οἱ συνήγοροι τῶν ἐκπεσόντων προσώπων στήν ἀμαρτίαν, μὴν ἀπαλλάσσοντας τους ἀπό τήν ἐν τῷ κόσμῳ ἀληθινά *σωφρονιστικὴν τιμωρίαν θέτοντας σέ κίνδυνον τήν κοινωνίαν, ἀλλά οἱ συνήγοροι ὅπου καταδικάζουν τήν ἀμαρτίαν, προσπαθώντας νά ἀπαλλάξουν τόν κατηγορούμενον ἀπό τήν αἰώνιαν τιμωρίαν (κόλασις) διαφυλάττοντας συγχρόνως καί τήν ἐν κόσμῳ κοινωνίαν. Γι' αὐτό οἱ καλοὶ συνήγοροι θά πρέπει νά εἶναι συγχρόνως καί καλοὶ χριστιανοί.

(*Σωφρονιστικὴν τιμωρίαν : βλέπε: τόν λόγο ὅπου ἀπουσιάζει ἡ δικαιοσύνη στίς φυλακές, ἐπικρατώντας ὁ νόμος τῆς ζούγκλας, ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἡ νομικὴ ἐπιστήμη δέν μερίμνησε ὅσο θά ἔπρεπε τήν δικαιοσύνην εἰς τὰς φυλακάς.)

ΤΟ ΗΘΙΚΟ ΔΙΔΑΓΜΑ

Ἄς μάθουν λοιπόν οἱ χλιαροὶ δεσποτάδες, καὶ οἱ χλιαροὶ χριστιανοὶ σήμερον ὅτι τὰ σχολεῖα στὸν ἑλληνικὸ κόσμον μας, εἶναι μεγάλο κομμάτι τῆς ἑλληνορθόδοξης πίστεως μας. Ἄλλωστε τὸ ὑπουργεῖο παιδείας θὰ ἔπρεπε νὰ λέγεται καὶ ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΠΙΣΤΗΣ, καὶ ὄχι καὶ Θρησκευμάτων, ὑπονοώντας τίς πολλές θρησκείες ὅπου θὰ πολιτοποιηθοῦν ὡς ἓνα σῶμα ὅλες μαζί κάποτε ὀλοκληρωτικά μέσα στὴν χώραν μας. Περί αὐτοῦ ὅμως ἐκοιμήθηκαν οἱ χλιαροὶ δεσποτάδες μας, καὶ μόνον ὁ ἐπίσκοπος Φλωρίνης Αὐγουστίνος Καντιώτης τοὺς τὰ ἔλεγε. Τοὺς διαμήνυσε ὅτι ἡ Παιδεία στὴν χώραν μας δέν εἶναι μόνον μέριμνα τοῦ κράτους ὡς πολιτικὴ πολιτεία, ἀλλὰ καὶ μέριμνα τῆς Ἐκκλησίας ὡς ἐκκλησιαστικὴ πολιτεία, καὶ ἡ πανεπιστημιούπολις ἀνήκοντας στὸ ὑπουργεῖο παιδείας θὰ πρέπει νὰ ἀνήκει πνευματικά καὶ εἰς τὴν ἑλληνορθόδοξη εὐθύνη καὶ μέριμνα τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας.

Μήπως γιὰ τὴν ψυχὴ δέν μέριμνα ἡ ἐκκλησία; Ὅριστε λοιπόν ἡ ψυχὴ μέσα στὴν λέξη ψυχαγωγία, (ψυχὴ+ἀγωγή= ψυχαγωγία) ἢ μήπως λοιπόν ἡ παιδεία μας δέν ἔχει τὴν εὐθύνη τῆς ἀγωγῆς ἀπέναντι στὰ παιδιά μας; , Ὅριστε λοιπόν ἡ ἀγωγή μέσα στὴν ἐπίσης λέξη ψυχαγωγία. Ἄρα λοιπόν, ἡ ἐκκλησιαστικὴ πολιτεία (ἐκκλησία) θὰ πρέπει νὰ συνεργασθῆι μέ τὴν κρατικὴ πολιτεία (κράτος) γιὰ νὰ ἐφαρμόσει μίαν ἐθνικὴν παιδαγωγίαν ὅπου θὰ προστατεύει καὶ θὰ ἐκπαιδεύει τοὺς νέους περὶ ἀγωγῆς τῆς ψυχῆς, καὶ ἐν γένει τὴν ψυχαγωγίαν κάθε ἡλικίας. Θὰ πρέπει οἱ δύο ἐκεῖνες κολόνες τοῦ ἔθνους μας (κράτος καὶ ἐκκλησία) νὰ φροντίσουν νὰ ἀναπληρώσουν αὐτὸ τὸ μεγάλο κενὸ στὸ γενικώτερον σύνολον τῆς πολιτείας μας, ὅπου εἶναι ἡ ἴδια ἡ κοινωνία μας. Διότι ἐάν τὸ κράσι βγαίνει ἀπὸ τὸν καρπὸ τῆς ἑλληνικῆς γῆς μας=, ὡς τὸ κοινωνικὸν κράτος προσφορᾶς, καθήκον καὶ εὐχαριστία πρὸς τοὺς πολίτες του,

μέ τό ἴδιο κρασί διενεργῆται καί τό μυστήριο τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας μας (ἡ **θεία εὐχαριστία**). **“Ἐγώ εἶμαι ἡ ἀμπελος”** ! φωνάζει ὁ Χριστός μας, καί οἱ καρποὶ τῆς ἀμπέλου τῆς ψυχαγωγίας οὐδέποτε νά σκεφτοῦν οἱ ἰθύνοντες ὅτι δέν πειράζει ἐάν μαγαρίζονται. Διότι μαγαρίζονται οἱ καρποὶ τῆς ἀμπέλου τῆς ψυχαγωγίας, δυστυχῶς παρατάσσονται ὡς οἱ καρποὶ τῆς ὀργῆς, ἐκτόνωσης, κλπ, καί μέ τό γνωστό ὑπερήφανο στρατιωτικό βάδισμα «χηνῶν» βαδίζουν ὅπως τά ναζιστικά στρατεύματα, καί ἄλλων δαιμονόπληκτων λαῶν ὅπου τρέφονται δηλητηριασμένα οἱ ψυχές. Δηλητήρια στήν ἀγωγή τῶν ψυχῶν πρὸς τοὺς νέους ἀπὸ τὴν ἀφρονα πολιτεία λοιπόν, καί δέν ὑποψιάζονται οἱ ἰθύνοντες κἄν ὅτι ἐκείνη ἡ ἀγωγή περιῆλθε πλέον στὰ χέρια τῶν δαιμόνων, **στά χέρια τῶν δαιμόνων ΝΑΙ**, καί χάνονται οἱ νέοι μας μέσα στοὺς μπαρουτοκαπνισμένους ὀρίζοντες (καπνοὺς ἀπὸ τσιγάρα) ὅπου ἐπιτάσσει ἡ δαιμονικὴ διασκέδαση. **Ἴδού γιατί οἱ δαίμονες ὀδηγοῦν τοὺς ἀνθρώπους στήν κατάθλιψη, διότι διὰ αὐτῆς τῆς ὁδοῦ θά ἐπιζητήσουν νά «σωθοῦν» διὰ τῆς δαιμονικῆς διασκέδασης· ἐάν καί δέν τοὺς καταφέρουν προηγουμένως στήν αὐτοκτονίαν.**

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ.

Μία λέξη ὅπου θά πρέπει οἱ ἰθύνοντες τῆς ἑλληνικῆς παιδείας μας νά φροντίσουν νά συμπεριλάβουν στό νεότερο ἑλληνικό λεξικό μας, καί αὐτὴ εἶναι τοῦ **ψυχαγωγοῦ**. Ὁ ψυχαγωγός, ἐκεῖνος ὅπου φροντίζει γιὰ τὴν ἀγωγή τῆς ψυχῆς. Ὁ καθηγητῆς τῆς σωματικῆς, ἢ φυσικῆς ἀγωγῆς ὀνομάζεται καί γυμναστής. Ἡ φυσικὴ ἀγωγή (γύμνασμα τοῦ σώματος) εἶναι ἐπιστημονικὲς γνώσεις, ἄρα ἐπιστήμη. Ἐάν ὑπῆρχε ἡ ἐπιστήμη τῆς ψυχικῆς ἀγωγῆς ὅπως τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς, τότες ὁ ἐπιστήμονας ἐκεῖνος θά ὀνομαζόταν **ψυχαγωγός**, ὅπως ὀνοματίζουμε τὸν ἐπιστήμονα τῆς ψυχολογίας : **ψυχολόγο**. Ἡ ἐπιστήμη ὅμως τῆς ψυχαγωγίας, μέ τὴν ἔννοια τό γύμνασμα τῆς ψυχῆς μέσα ἀπὸ τὴν διασκέδαση, ὡς κοινωνικό λειτουργήμα δέν ὑπάρχει σήμερα, καί βεβαίως ὁ

ψυχαγωγός είναι κάτι τό άγνωστο ώς ειδικότητα επιστημονικοῦ επαγγέλματος, κάτι όπου κρούω ἐδῶ (στό παρόν πόνημα) τό συναγερομόν για νά τήν μελετήσουμε, καί νά τήν κάνουμε ἐπιστήμη. Καί γιατί αυτό; διότι ώς κοινωνικοί άνθρωποι ἔχουμε μεγάλο κενό στήν κοινωνία τῆς ψυχαγωγίας μας, εἴμεθα ἀμόρφωτοι, ἀστοιχείωτοι, καί φοβερά πνευματικά ἀνάπηροι σέ αὐτόν τόν πρωτεύοντα τομέα τοῦ κοινωνικοῦ βίου μας. Εἴμεθα κοινωνία ἀγύμναστων στήν ψυχή ὅσο ἀφορᾷ μέ τόν τρόπο καί τίς συνθηκες ὅπου ψυχαγωγούμεθα. Ἐνδιαφεροθήκαμε μόνον, κατά μεγάλη πλειοψηφίαν, αἰῶνες τώρα, μόνο για τήν ἀγωγή τοῦ σώματος, πῶς θά αὐξήσουμε τίς σωματικές ἐπιδόσεις μας (βλέπε: ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες), καί δέν ἐνδιαφεροθήκαμε ἐάν ἡ ψυχαγωγία μας (διασκέδαση μας) εἶναι ἡ κατάλληλη για νά φροντίσει τήν εὐελιξία καί ὑγιεινή τῆς ψυχῆς μας στόν κενό χρόνο καί τόπο τῆς διασκέδασης μας. **Ἐν τήν κενότητα τῆς πνευματικῆς ἐκκένωσης μας= διασκέδασης μας ἐσυλήθη τό πνεῦμα μας ἐξ ἐφόδου σκοτεινῶν δυνάμεων.** Ἡ ἐκκλησία ἐπί παραδείγματι εἶναι μία συνεχόμενη καί ἀκατάπαυστη πηγή ψυχαγωγίας. Οἱ ἄγγελοι γύρω ἀπό τόν θρόνο τοῦ Θεοῦ θαρρῶ ὅτι ψάλουν ψυχαγωγικά ἀπό ἀγαλλίαση συμμετέχοντας στήν δόξα τοῦ Θεοῦ. Ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ δέν ὑπάρχει ἀπό τούς δοξάσαντες τόν Θεό ἀγγέλους, εἶναι αὐτεξούσια ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ, ἀναβλύζει ἀπό αὐτόνομη καί αἰώνια πηγή τοῦ Θεοῦ, καί ἀγαλλιάζουν οἱ συμμετέχοντες (ἄγγελοι καί ψυχές στόν παράδεισο). Ὁ παράδεισος εἶναι τελικά μία αἰώνια γιορτή, καθώς ἀκαταπαύστως οἱ ψυχές στόν παράδεισο θά βλέπουνε καί θά ἀκοῦνε μία ἐορταστική δοξαστική ψυχαγωγίαν. Ἡ συμμετοχή τῶν ἀγγέλων στή δοξολογίαν εἶναι ἀπό μόνη της ἡ ἀπέραντη εὐτυχία τῶν ἀγγέλων, καί αὐτή ἡ συμμετοχή εἶναι ἡ ἴδια τους ἡ εὐτυχίαν. Συμμετέχουν για νά εὐτυχοῦν. Δέν δημιουργοῦν ἐκεῖνοι (οἱ ἄγγελοι) τήν δόξαν διά τῆς δοξολογίας των· ἀγάλλονται μέ τήν δόξαν τοῦ Θεοῦ, συμμετέχοντες καί ἐκεῖνοι στή δοξολογίαν, ὅπως τά πουλιά ἀγάλλονται μέ τό πρωινό ξημέρωμα, ξημέρωμα ὅπου εἶναι

του Θεοῦ δημιούργημα, καί ἡ χαρά τους (τῶν πουλιῶν) ἐκδηλώνεται μέ τά κελαηδίσματα τους, ἀντικρύζοντας ἢ περιμένοντας τό ξημέρωμα ὡς δημιούργημα τοῦ Θεοῦ ὅπου εἶναι συγχρόνως καί ἡ δημιουργική πνοή τῆς ζωῆς των, ὡς το: εὐχαριστῶ, ὅπου ὑπάρχουνε, εἶναι ἡ ἐσωτερική πνοή τῆς ἐσωτερικῆς χαράς καί εὐτυχίας των. Κελαηδίσματα ὅπου τελικά εἶναι δοξολογία.

Δοξολογοῦν λοιπόν οἱ ἄγγελοι καί συμμετέχουν μέ ψαλμωδίες ἀγαλῶμενοι. Ἡ γυμνασμένη ψυχή σέ αὐτήν τήν ἀγωγή (ἐκκλησιαστική Θεία λειτουργία) βλέπει καί ἀκούει τήν Θεία λειτουργίαν ὡς μία ὄαση ἀκατάπαυστης καί αἰωνίας διασκέδασης. Ἡ ψυχή του κάποτε ἐπῆρε τέτοια ἀγωγή (γύμνασμα) ὅπου σχεδόν ἔγινε ἕνα ἀκόμα μουσικό ὄργανο στά φυσικά μουσικά ὄργανα, καί συμμετέχει στίς ἀσματικές ψαλμωδίες ὡς νά πρόκειται γιά ἀσματικές πανδαισίες, ὅπου τελικά μεταβάλλονται (γιά τήν ψυχή) ὡς πραγματικές μουσικές πανδαισίες. Ὁ ἐκκλησιαζόμενος στήν Θεία λειτουργία λαμβάνει τήν ψαλμωδία ὡς χορωδίαν (οἱ χοροὶ τῶν ἀγγέλων), καί ἡ ψυχή του εἶναι ὡς πνευματικό μουσικό ὄργανο καί πνευματική ζωντανή μουσική-νότα ὅπου πάλλεται καί εὐχαριστεῖ=δοξολογεῖ τόν Θεό ψυχαγωγούμενη. Εὐχαριστεῖ καί δοξολογεῖ τόν Θεό γιά τήν πρόσκληση=ἐκκληση στό ἐκκλησίασμα μέ τό νά ἐκκλησιασθεῖ= ψυχαγωγηθεῖ ἡ ψυχή στήν ἐκκλησία του. Ὁ ἐκκλησιαζόμενος ἔλαβε πρόσκληση-ἐκκληση ἀπό τόν δημιουργό του ὥστε ἡ ψυχή του νά συμμετάσχει στήν δοξολογίαν-εὐχαριστίαν· εἶναι πρόσκληση ψυχῆς, ὅπου τοῦ ἀπευθύνθηκε μυστηριακῶς (ἀπό τόν Θεό), καί συμμετέχει καί κάπου καί τό σῶμα. Ἡ ψυχή τότες ἐπικοινωνεῖ μέ τό νοῦ, λαμβάνοντας καί ἐκεῖνος ὡς διάνοια τήν ψυχαγωγική ἐορταστική ἀτμόσφαιρα. Αὐτό συμβαίνει ὡς τόν ἴδιο τρόπο καί μέ τά πιό ὑπέροχα τραγούδια στά κοσμικά κέντρα διασκεδάσεως. Εὐρισκόμενος λοιπόν ὁ ἄνθρωπος μέσα στήν δόξα τοῦ Θεοῦ ἀπολαμβάνει ἀπό αὐτήν. Ἄς δοῦμε ὅμως κάτι τό γήινο, γιά νά τήν πλησιάσουμε περισσότερη τήν ἔννοια τῆς ἀπολαβῆς (τῆς δόξας). Οἱ ὑπηρέτες στό παλάτι ἐνός βασιλιά, τί ἔχουν ὡς ἀπολαβή; ὅπου ἐργάζονται μέσα σέ ἐκεῖνον τόν περίλαμπρο χῶρο;

μέ τά χρυσά, τά μάρμαρα, τίς πολύτιμες πέτρες ώς οικοδομικό ύλικό στό παλάτι;

Απάντηση: Απολαμβάνουν τά καθαρά τους ρούχα, απολαμβάνουν τό καλό τους φαγητό, απολαμβάνουν τό ζεστό καί όμορφο περιβάλλον, απολαμβάνουν έναν καλό μισθόν. Έχουν τήν έγγύηση τής ασφάλειας γιά τό μισθόν τους, καί τήν περίθαλψη τους, καθώς τό βασιλικό παλάτι έχει άνεξάντλητους οικονομικούς πόρους από τήν ίδια τήν όλοένα προς αναπτυξιν χώραν, αρκει φυσικά γιά όλα αυτά τά καλά καί τά ωραία αγαθά, νά έχει ό βασιλιάς τήν συμμαχίαν του Θεού. **Έ χώρα μας, καί ή έξουσίαν της σήμερα επειδή δέν έχει τήν συμμαχίαν του Θεού, καθότι δέν κάνουν τό θέλημα του, έχει τήν δεσμευόμενη ανάγκη των σκληρών δυνάστεων της, όπου είναι ή τρούικα, καί όπου κάνει τό θέλημα της, είναι οί αγορές, καί οί άλλες άμαρτωλές καταστάσεις.** Θά βρει προκοπή; Ο ΘΕΟΣ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΗ ΝΑ ΜΕΤΑΝΟΗΣΟΥΜΕ ΟΛΟΙ, ΛΑΟΣ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ, γιανί χωρίς τόν άμαρτωλό λαό δέν θα άνέβαινε ποτές μία άμαρτωλή έξουσία επάνω. Έτσι λοιπόν καί ένας πολυχώρος ψυχαγωγίας γιά τούς νέους, μέσα σε ένα δήμο, μέσα σε μία κρατική έκταση, μέ τήν παιδαγωγική μέριμνα του κράτους, θα απολαμβάνουν τήν δόξα εκείνης τής καλής δημιουργίας εργαζόμενοι καί επισκέπτες. Καί ποια θα ήταν ή δόξα της;

Απάντηση: Θά ήταν ή δόξα των καλών λειτουργιών μίας κοινωνικής ψυχαγωγίας εν Θεώ. Θά ήταν τό φως στό μαύρο σκοτάδι τους (τύφλα τους).

Έ ψυχή διασκεδάζει, καί εάν καί είναι άνήθικη ή διασκέδαση, ή ψυχή πάλι είναι εκείνη είναι όπου ύμνει τόν έφευρέτη, τόν δημιουργό εκείνων των διασκεδαστικων αισχρων, εν άγνοία της, καί φυσικά αυτός όπου ύμνηται δέν είναι άλλος από τόν πονηρό δαίμονα. Έάν λοιπόν ή Θεία λειτουργία στην εκκλησία μας είναι ή ψυχαγωγία τής ψυχής, όπως καί τά καλά άσματα (δημοτικά, λαϊκά, κλπ) μέσα από τούς ωραίους στίχους καί ήχους, τότες κατά τόν ίδιον τρόπον μεταβάλλονται οί άνήθικοι στίχοι των τραγουδιων του

κόσμου όπου ακούμε ζωντανά, ή από τό ραδιόφωνο καί τήν τηλεόραση σέ μία κοσμική «έκκλησία», καί εἶναι μία πραγματική δαιμονική λειτουργία. Ἡ Θεία λειτουργία διεξάγεται στόν οἶκο τοῦ Θεοῦ στόν κόσμο, τήν ἐκκλησία του, καί ἡ λειτουργία τοῦ σατανά διεξάγεται στόν κόσμο μέσα ἀπό τά ἀνήθικα κέντρα διασκεδάσεως καί ἀναμεταδίδεται καί ἀπό τά ραδιόφωνα, τηλεοράσεις, κινηματογράφους, θέατρα, ἠλεκτρονικούς ὑπολογιστές, κλπ. Συμμετέχουμε σέ αὐτήν τήν δεύτερη περίπτωση τότες ὡς νά εὐρισκόμεθα σέ μίαν ἐκκλησία, καί βεβαίως **ΔΕΝ** εἶναι τοῦ Θεοῦ, ἀλλά τῆς ἀντιθέτου δυνάμεως (τοῦ σατανά). Ἀπό τήν μία λοιπόν ἡ Θεία λειτουργία στήν ἐκκλησία, όπου πολεμῆται ἀπό τοὺς δαίμονες ἀντιπαρατάσσοντας ἀνήθικους στίχους μετά μουσικῆς στήν κοσμική ἐκκλησία = πρόσκληση στόν κόσμο γιά διασκέδαση. Ἀπό τήν μία δοξολογῆται (ἐν γνώση τῶν ἀνθρώπων) ὁ Θεός, **καί ἀπό τήν ἄλλη δοξολογῆται ὁ σατανάς (ἐν ἀγνοία τοῦ κόσμου) μέσα ἀπό τά ἀνήθικα τραγούδια τοῦ κόσμου.** Ὁ ναός λοιπόν τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἐκκλησία (οἱ ἱεροὶ ναοί), καί οἱ ναοὶ τοῦ σατανά με τις λειτουργίες του εἶναι τά ἀνήθικα κέντρα διασκεδάσεως τοῦ κόσμου. Βεβαίως ὅμως πέρα ἀπό ἐκεῖνα τά δύο ὑπάρχουν καί τά ἄσματα όπου ὑμνοῦν τά ὠραῖα φυσικά πράγματα, καί τοὺς ἱερούς φυσικούς θεσμούς όπου ἐθέσπισε ὁ Θεός, ὅπως ὁ ἱερός θεσμός-δεσμός (πάνω ἀπό ὅλα) τῆς οἰκογένειας, καί τῆς πατρίδος μέ τήν ὁμορφη φύση, καί ἄλλα καλά αἰσθήματα τῶν ἀνθρώπων (γενναιότητα, φιλοτιμία, κλπ) όπου ἔχει προικισθεῖ ὁ ἄνθρωπος ἀπό τόν Θεό. **Αὐτά λοιπόν εἶναι ἡ κοινωνική ψυχαγωγία, ἡ τῆς πολιτείας καθῆκον γιά ψυχαγωγία,** ἐνῶ ὅπως ἐξήγησα παραπάνω ὑπάρχει καί ἡ ἐκκλησιαστική ψυχαγωγία, καί ἐκεῖνη εἶναι ἡ Θεία λειτουργία στήν ὀρθόδοξη χριστιανική ἐκκλησία μας. Ἡ κοινωνική, ἡ ἡ τῆς πολιτείας ψυχαγωγία (ἡ πολιτειακή ψυχαγωγία) κοινωνική, ἡ ἀκόμα καί ἡ λαϊκή ψυχαγωγία, καθώς θά πρέπει νά τήν μελετήσῃ καί νά τήν ἀναπτύξῃ ἡ ἄγνωστη σήμερα ἐπιστήμη τῆς ψυχαγωγίας, γιά νά ψυχαγωγηθεῖ κυρίως ἡ νεολαία. Διότι ἡ ψυχαγωγία εἶναι ἡ ἀνάσα τῆς ψυχῆς στόν ἀνηφορικό καί δύσκολο δρόμο τῆς ζωῆς.

Όταν ανεβαίνουμε ανηφοριές, τότες είναι όπου χρειαζόμεθα μεγαλύτερες και καθαρότερες ανάσες= ψυχαγωγίες. Η ανάσα είναι συνώνυμη τῆς πνευματικῆς πνοῆς, καί ἡ πνευματική πνοή εἶναι συνώνυμη τῆς *“εν τόπο χλοερό ἐν τόπω ἀναψύξεως”* (ὅπου ἀκοῦμε στήν ἐκκλησία ἀπό τόν ἱερέα). Αναψυχή καί πνευματικό ἀναψυκτικό πηγαῖο, τρεχούμενο, ψυχαγωγικό, ὡς δροσιά, ὕδωρ κρυστάλλινο, καί ὄχι ὡς κάτι τεχνητό ζαχαροῦχο ὅπου κολλάει στό στόμα ἐθίζοντας τόν ὀργανισμό, καί χωρίς νά ἔχει ξεδιψάσει φυσικά ὀρθόδοξα ὁ ἄνθρωπος, θά φαντάζει ὅτι ξεδιψάει ψυχή, ἀλλά αὐτό θά εἶναι ἕνα δαιμονικό ὄραμα. Ἴδου λοιπόν γιατί οἱ διαφημίσεις ὁμοιάζουν κάποτε μέ δαιμονικά ὄραματα, ἰδού γιατί στήν τηλεόραση τά ἀναψυκτικά ποτά πάνε μαζί πάντα μέ τήν διασκέδαση, ἢ τήν ἐορταστική ἀτμόσφαιρα, καί αὐτή ἡ διασκέδαση δέν εἶναι καθόλου τυχαῖο ὅπου συμπεριλαμβάνουν τά διαφημιστικά φίλμ πάντα τούς νέους. Ἀκριβῶς γιατί **ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ ΚΑΙ ΝΕΟΛΑΙΑ ΠΑΝΕ ΜΑΖΙ**. Θέλουμε λοιπόν διαφημίσεις ὅπου συνοδεύονται ἀπό ἀνήθικα ὑπονοούμενα; καί μηνύματα ἀπάτης; μοιχείας; ὁμοφυλοφιλίας; καί προγαμιαίων σχέσεων; **χωρίς νά διαμαρτυρούμεθα**; Χωρίς νά ἐνημερώνουμε τούς ὑπευθύνους τῶν προϊόντων ὅπου διαφημίζονται μέ κολασμένα μηνύματα ὅτι: **ΘΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ ΝΑ ΤΑ ΑΓΟΡΑΖΟΥΜΕ ; ἢ νά ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ ΝΑ ΔΕΧΟΜΑΣΤΕ ΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΤΟΥΣ;** (ὅπως ἐπί παραδείγματι μίας ὑπηρεσίας πληροφοριῶν -συμβαίνει τώρα Νοέμβριος 2014-, ὅπου ὕμνει τήν σιχαμερή μοιχεία καί τήν προγαμιαία σχέση, στέλνοντας δαιμονικά ἐγκεφαλικά μηνύματα στόν κόσμο), τότες καί ἡ ζωή τῆς ψυχαγωγίας μας μέσα στήν κοινωνία μας θά σκιάζει τήν ἴδια τή ζωή μας : Ο ΘΑΝΑΤΟΣ· θά σκιάζει τήν ζωή μας **Ο ΤΑΦΟΣ, Η ΚΟΛΑΣΙΣ**, καί αὐτή θά εἶναι πύρινη καί ὄχι ζωή, καί κοινωνία ἀναψυχῆς. **ΟΧΙ, ΠΟΤΕΣ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΑ ΔΕΧΘΟΥΜΕ.**

Τότες (έάν δέν άντισταθοῦμε) ή ζωή και ό βίος τής κοινωνικῆς ψυχαγωγίας μας θά βρωμίσει τήν κοινωνία μας, τό πρώην βρωμερό άστεϊο μέ τό άνήθικο (στή διαφήμιση, κλπ) θά μεταβληθεῖ σέ δράματα, τότες ή κοινωνική ζωή μας θά όμοιάζει μέ τήν κινηματογραφική παράσταση μίας έλληνικῆς ταινίας όπου ό ήθοποιός (Νίκος Κουρκουλος) θά άναφωνεῖ γεμάτος άπόγνωση! **“ΟΧΙ ΑΛΛΟ ΚΑΡΒΟΥΝΟ!!! ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ !! ΟΧΙ ΑΛΛΟ ΚΑΡΒΟΥΝΟ !!!”** Γιατί αυτό έκλαμβάνει ή κάποτε όλόλευκη ψυχή, και διαμαρτύρεται μυστικῶς και άοράτως όταν τήν λερώνουμε, μόνον όπου τά κανάλια όπου τήν συνδέουν

μέ τόν νοῦ εῖναι φραγμένα, μόνον τά κανάλια τοῦ έθισμού περνᾶνε (για νά έθιστῆ ό άνθρωπος), όπως άπό τό τσιγάρο, όπου φαίνεται μέρος αὐτῆς τής έθιστικῆς οὐσίας: ή νικοτίνη, νά παρακρατῆται στό φίλτρο του, κλπ· και ό δυστυχῆς άνθρωπος βαδίζει ως τό ζόμπι σέ πύρινους κόσμους, πυροβατώντας (χωρίς νά άντιλαμβάνεται τό σωματικό κάψιμο) έν τῆ θερμη και τόν πυρετό τής έξαλλης διασκέδασης. Και δέν τό άντιλαμβάνεται γιατί ή δαιμονική πνευματική «άναψυχή» (διασκέδαση) τής πυροβασίας «παρακρατεῖ» τήν φυσική φλόγα στό σῶμα, για νά τό ξεγελάση (τό σῶμα) και νά τῆ δώσει άναδρομικά (τό κάψιμο) στήν καιόμενη ψυχή μετά τόν θάνατο τοῦ σώματος στήν κόλαση .

Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΣΤΗ ΓΗ ΗΤΑΝ Ο ΠΡΩΤΟΣ ΨΥΧΑΓΩΓΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ.

Ἄν δοῦνε ἀπό θεολογικῆς πλευρᾶς, (οἱ καλοὶ θεολόγοι) τὴν παράπλευρη ἔννοια τοῦ παραδείσου στή γῆ μας, θά διαπιστώσουν καί τὴν ἀλήθεια τοῦ ἐνιαίου λειτουργικοῦ ψυχαγωγικοῦ πολυχῶρου, ὅπου ἀναφέρομαι στό παρόν ἔντυπο. Ὁ παράδεισος λοιπόν στή γῆ (ὅπου εὕρισκόταν κάπου στή σημερινή Ἀρμενία, κατὰ τῶν ἐπιστημόνων ἐρευνητῶν) ἦταν μία τετράγωνη (θαρρῶ) ἔκταση εὐφορης γῆς, καί ὁ Θεός ἐκεῖ μέσα εἶχε φυτέψει ὅλα ἐκεῖνα τά καλά ὅπου θά ^{α)}ψυχαγωγοῦσαν, ^{β)}διατρέφαν, ^{γ)}ἐκπαίδευαν, τούς πρωτοπλάστους. Μόνο καί μόνο τό πανέμορφο ἐκεῖνο περιβάλλον θά ἦταν ὑπεραρκετό γιά τὴν ψυχαγωγίαν τους, καί θά ἦταν χάσιμο χρόνου νά τά ἀναφέρουμε. Ἡ διατροφή τους (καρποφάγοι) ἦταν ἓνα δεύτερο, καθὼς ὡς σώματα ὅπου ἦταν θά ἔπρεπε νά συντηρηθοῦν. Ἡ γνώση ἐδῶ τό πῶς θά πρέπει νά διατρεφόμεθα εἶναι σημαντική στή διατροφολογική ἐπιστήμη, καθὼς εἶναι πλέον ἐξακριβωμένο ὅτι ἡ ὠμοφαγία καρπῶν, φρούτων, κλπ, θά πρέπει νά συνδυάζεται μέ τά φαγητά ὅπου μαγειρεύονται. Γερμανός ἰατρός καί ἀνθρωπολόγος ἐπιστήμονας, πρὶν τόν Α'παγκόσμιο πόλεμο εἶχε κάμει μία σπουδαία ἔρευνα στήν Ἀφρική, καθὼς καί ἀνακάλυψη, ἀλλά δυστυχῶς σήμερα ἔμεινε «θαμμένη» ἀπό τό σύγχρονο πολιτισμό μας (ἴσως ἐσκεμμένα). Ἐκεῖ τότες εὕρισκόταν σέ πολεμική σύρραξη δύο ἀφρικανικές φυλές, ἡ μία δέν εἶχε τὴν συνήθεια νά μαγειρεύει τὴν τροφή τους (ἴσως νά θέλαν νά διατηρήσουν τά ἥθη καί ἔθιμα τῶν προγόνων τους), καί τρέφονταν μόνο μέ καρπούς καί φρούτα, ὅπως καί μέ ρίζες φυτῶν, ἐνῶ ἡ ἄλλη φυλή εἶχε τό μαγειρεμένο φαγητό στή ζωή τους. Ὁ γερμανός λοιπόν ὅπου θέλησε ὡς γιατρός νά συμπαρασταθεῖ στοὺς καρποφάγους, τούς προσέφερε ἰατρική βοήθεια. Σέ ἐκείνους ὅπου ἀπεβίωσαν διαπίστωσε ὅτι τά ἐσωτερικά ὄργανα τους, ὅπως πνεύμονας, καρδιά, συκώτι, κλπ, (καθὼς γιά καθαρά ἐπιστημονικούς λόγους τούς ἔκαμε τομή) ἦταν πολύ

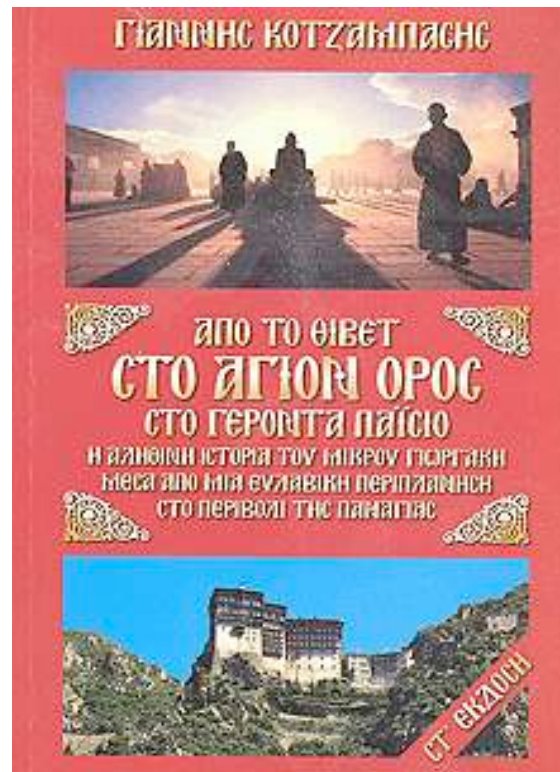
διαφορετική ή σύσταση τους από τις άλλες αφρικανικές φυλές όπου έτρωγαν μαγειρεμένη τροφή, όσο και τῶν ἀνθρώπων τοῦ πολιτισμοῦ μας φυσικά, όπου τρώγαμε καί τρώμε μαγειρεμένη τροφή. Οἱ ἄνθρωποι λοιπόν ἐκεῖνοι ὅπου δέν γνώρισαν τήν μαγειρεμένη τροφή, τά ἐσωτερικά ὄργανα τους ἦταν πεντακάθαρα, σφριγηλά, ἄοσμα, καί χοντρόπετσα. Τά νεῦρα, καί ἄλλα τοῦ ἐσωτερικοῦ ὀργανισμοῦ τους εἶχαν μεγάλη ἐλαστικότητα, καί γενικώτερα δυνατώτερα καί πολύ ὑγιέστερα ἀπό τῶν κοινῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς ὅπου τρώγουν μαγειρεμένη τροφή. Το γνωστό ρητό « εἴμεθα ὅτι τρώμε» δέν εἶναι τυχαῖο, ἀλλά μία μεγάλη ἀλήθεια, καθὼς ὅπως ἡ μαγειρεμένη τροφή εἶναι εὐθραυστη σέ μάζα, ζαρωμένη, ἀποσυντιθεμένη, κλπ, ἔτσι γίνονται σταδιακά καί τά ἐσωτερικά ὄργανα τοῦ ἀνθρώπου, διότι δέν τά ἐξισορροπεῖ ἡ ἄβραστη τροφή (καρποί, κλπ), καί καταλήγουμε νά ἔχουμε τά ἐσωτερικά μας ὄργανα μία μαλακή καί εὐθραυστη μάζα κρέατων, ὅπως καί λεπτές ζαρωμένες πέτσες στήν ἐπιφάνειαν τους, καί μέ κύριο χαρακτηριστικό τελικά τόν ἀδύναμο ὀργανισμό, ὅπου προσβάλλεται εὐκολώτερα στούς ἰούς, τά μικρόβια, κλπ. Ἄρα, ἐάν γίνουν ἐστίες παροχῆς γευμάτων σέ ἕνα ὀρθόδοξο ψυχαγωγικό πολυχῶρο, δέν θά ἦταν ὅτι καλύτερο νά κουβαληθοῦν ἐκεῖ μαγειρεῖα, μέ τηγανισμένα λάδια, λιπαρά, καί τά γνωστά (τῶν διατροφολογικῶν συνηθειῶν τῶν ἐστιῶν τῆς σύγχρονης διασκέδασης), ὅπου στό κάτω-κάτω καί ὑγιεινά δέν εἶναι, ἀλλά καί ἐστίες βρωμιᾶς εἶναι ἔξω ἀπό τά ψυγεῖα. Τό τρίτο ὅπου ἀνακαλύπτουμε (τό κατά δύναμιν) τό τί θά πρέπει νά ὑπῆρχε στόν πρῶτο ἐκεῖνο παράδεισο ἦταν οἱ ποικιλίες καρποφόρων δέντρων, φυτῶν, καί ζώων. Ὅριστε λοιπόν τά μέτρα καί τά σταθμά γιά ἕνα ἀκόμα πρωτεῦον στοιχεῖο, μέ τό πῶς θά πρέπει νά ἐπενδύσουμε (μέ διάκριση) σέ ἐκεῖνον τόν ψυχαγωγικό πολυχῶρο ψυχαγωγίας ὅπου θά ἐτοιμάσουμε κυρίως γιά τούς νέους μας. Ὅλα λοιπόν τά παραπάνω ἐπιδέχονται ἀγωγή καί σπουδή, ἐπομένως: ἐκπαίδευση. Μία τέτοια λοιπόν ἐκπαίδευση εἶναι ἀπό μόνη της ψυχαγωγία, καί μία τέτοια ψυχαγωγία εἶναι

από μόνη της εκπαίδευση. Ο Θεός στον παράδεισο έδωσε την πρώτη εντολή του στους πρωτοπλάστους, και ήταν [η εντολή της υπακοής](#). Τους έδωσε την εντολή να ^{α)}[εργάζονται](#) και να ^{β)}[φυλάγουν](#) τον παράδεισο · και εμείς λοιπόν στον πολυχώρο εκείνο ψυχαγωγίας όπου κάποτε μπορεί να τό προσπαθήσουμε να τό επιχειρήσουμε, [έάν μᾶς ἀξιώσει ὁ Θεός](#), θά είναι να φροντίζουμε και να φυλάγουμε τό δημιούργημα μας ως κόρη ὀφθαλμοῦ. Νά μήν μπαίνουν μέσα βάνδαλοι, όπου θά τό καταστρέψουν (νά τό «βάψουν», χαρακώσουν, μέ γκράφιτι, κλπ), και να εργαζόμεθα ψυχαγωγικά= ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΑ. Θά είναι μία πραγματική [πολύβουη ἐπιστήμη](#) (βλέπε: μέλισσες, μελισσοκομείο), καθώς στό νέο αυτό λειτουργικό πολυχώρο ψυχαγωγίας, θά υπάρχουν και ὅλες ἐκεῖνες οἱ καλές ἐπιστήμες όπου θά τόν ὁμορφαίνουν. Δηλαδή, τήν πρέπουσα ἐνδυματολογική ἐμφάνιση τῶν ἐπισκεπτῶν, ἐμφάνιση ὅπου δέν ἐμφανίζει τήν ἀκραία γύμνια, οὔτε τήν ἀκραία ἀντίθεση της (ὅπου παρατηροῦμε σέ θρησκόληπτες χώρες, ὅπου δέν ἔχουν καμμία σχέση μέ τήν ὀρθοδοξία μας) και αυτό για να μήν κάνουμε τά χατίρια τῶν δαιμόνων, ὅπου ἔάν δέν μποροῦν να φέρουν τόν ἄνθρωπο ὅλο ἀριστερά, τόν φέρουν ὅλο δεξιά (στά ἄκρα) και ἔτσι ἐπιτυγχάνει τόν δαιμονικό του σκοπό. Ὅσοι δέν τό γνωρίζουν αυτό τό τελευταῖο, ἐν συντομία να ποῦμε ὅτι ἐπιτυγχάνοντας κάποιος να φέρει δυό πλευρές στά ἄκρα, αὐτομάτως καταφέρει να βάλει και τα δυό ἄκρα σέ ἐμπόλεμη σύρραξη, εἶναι και ὁ πόλεμος τῶν ἄκρων, μέ λίγα λόγια: Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΟΡΙΩΝ, και ἀσφαλῶς καμμία παράταξη δέν εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ, διότι **“ΤΙΑΝ ΜΕΤΡΟΝ ΑΡΙΣΤΟΝ”**. Και μήν ξεχνᾶμε και ἕνα ἀπό τά μεγαλύτερα ἐφόδια «ὄπλα» τῆς ὀρθοδοξίας μας, ὅπου εἶναι ἡ [ΔΙΑΚΡΙΣΗ](#) (δηλαδή να γνωρίζουμε πῶς να ξεχωρίζουμε καταστάσεις).

ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΣ

Ἐάν μελετήσουν οἱ ἐρευνητές (κοινωνιολόγοι, ψυχολόγοι, κλπ) τὰ ἐγκλήματα ὅπου ἔχουν συμβεῖ καί θά συμβαίνουν μέσα στούς κάθε χώρους διασκέδασης, ὅπως αἶθουσες τυχερῶν παιγνιδιῶν, μπάρ, ντίσκο, καμπαρέ, κλπ, ὅπου ἔχουν τόν ἀπόλυτο ἔλεγχο οἱ δαιμονικές δυνάμεις τότες θά συνειδητοποιήσουν ὅλοι τους τήν ἐπιτακτική ἀνάγκη νά περιέλθει ἡ ψυχαγωγία ὡς πρωτεῦον μάθημα στήν δευτεροβάθμια καί τήν τριτοβάθμια ἐκπαίδευση. Γιά τούς “ζεστούς” χριστιανούς ὀρθοδόξους πάντως πρός τό παρόν δέν χρειάζονται πολλές ἀποδείξεις γιά νά πεισθοῦν γιά τήν ἐγκληματική φύση τῆς ἐπικρατοῦσης σημερινῆς διασκέδασης, καθὼς ἀντιλαμβάνονται τήν καταστροφική φύση της. Τό ὅτι εἶναι δαιμονική φύση ἡ σημερινή διασκέδαση φαίνεται ἀπό τὰ ἀποτελέσματα (ἐγκλήματα) ὅπου ἀφήνη πίσω της (μέσα ἀπό τήν καθημερινή σχεδόν ἐπικαιρότητα), ἀλλά καί ἔάν ἐνθυμοῦνται κάποιοι ἀναγνῶστες τό συγγραφικό πόνημα τοῦ νέου ὅπου ἐκτελοῦσε ἀποστολές βγαίνοντας μέσα ἀπό τό θιβετιανό ναό στήν ἡλικία τῶν 16 χρόνων γιά νά «βοηθήσει» τόν . . . κόσμο (στά πρότυπα τοῦ δαιμονικοῦ «ἀμερικάνικου» “Μπάτμαν”) ὅπως πλανεμένα πίστευε τότες (μέσα ἀπό ὀδηγίες ἀκάθαρτων πνευμάτων). Πρόκειται γιά τό βιβλίο : « **ΑΠΟ ΤΟ ΘΙΒΕΤ ΣΤΟ ΑΓΙΟ ΟΡΟΣ ΣΤΟΝ ΓΕΡΟΝΤΑ ΠΑΪΣΙΟ**» (τοῦ Ἰωάννη Κοτζάμπαση), ὅπου διηγῆται τήν περιπέτεια τοῦ μικροῦ Γεωργάκη.

Οί άνησυχίες λοιπόν όπου είχε ό έφηβος εκείνος μοναχός ήταν νά επισκεφθει τήν Αμερική, ως οί πρωτεύοντες σταθμοί τής έξόδου του στόν κόσμο. Ήθέλησε νά δει **ΠΩΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ**, καθώς νέος καί αυτός ως ήταν έδιψούσε ή ψυχή του για τό πώς θά μπορούσε νά διασκεδάσει, νά χαλαρώσει, μέσω τής ψυχαγωγίας. Κάπου άκουσε λοιπόν για τό . . Σικάγο, εκεί ήταν έντονοι οί ρυθμοί τής διασκέδασης, καί όπως ήταν φυσικό ήθελε νά τό διαπιστώσει καί ό ίδιος. Ποῦ λοιπόν εύρέθηκε; **σέ μιá ΝΤΙΣΚΟ** ! (στό Σικάγο) . Έκει λοιπόν διαπίστωσε μέσω τών ύπερφυσικῶν σατανικῶν δυνατοτήτων όπου απέκτησε μέσω από τούς σατανολάτρες διδασκάλους του στό θιβητιανό μοναστήρι όπου έμεγάλωσε ότι ή κοπέλλα όπου χόρευε στήν πίστα μέ τούς πολύχρωμους φωτισμούς , καί μέ τό σουπερ μίνι της, έρεθίζοντας τό άντρικό πλήρωμα του καταστήματος, δέν ήταν άνθρωπος!!! **άλλά δαίμονας!!!**

Τόν κάλεσε λοιπόν στό τραπέζι του, καί τόν ἐρώτησε: «τί ρεζιλίκια εἶναι αὐτά ὅπου κάνεις;» Για νά λάβει τήν ἀπάντηση: « **Αὐτές τίς ἐντολές ἔχω (ἀπό τόν Σατάν), ὥστε νά πειράζω τόν κόσμον**» !!! Ἀπό ἐκείνη τήν στιγμή ἡ ἀντίστροφη μέτρηση γιά τόν μικρό Γεωργάκη εἶχε ἀρχίσει, καί ἦταν ἡ ἀρχή ὅπου ἔλαβε ἀπό τήν διεστραμμένη διασκέδαση τοῦ κόσμου. Ἀπό ἐκείνη τήν στιγμή ἄρχισε ἡ ἀντίστροφη μέτρηση, ὥστε νά γυρίσει σταδιακά σιγά-σιγά στό Θεό, καί νά ἀπαρνηθεῖ τά ἔργα τῶν δαιμόνων, διότι τά κατάλαβε ὡς ἔργα σιχαμένα, γεμάτα ψεῦδος καί κακουργία, καί δέν ἔχουν καμμία σχέση μέ τήν βοήθεια πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ὅπου σέ μεγάλη πλάνη δίδασκαν τά μοναστήρια ἐκεῖνα.

ΕΙΝΑΙ Η ΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ;

«**Ωραία κύριε συγγραφέα** (πολλοί, ἴσως, θά ἀνταπαντήσουν, καί θά διαμαρτυρηθοῦν μέ το παρόν συγγραφικό μου πόνημα) **ἀναφέρεις γιά ψυχαγωγία καί ἐμπλέκεις τίς σπουδές καί τήν ἐκπαίδευση τῶν παιδιῶν μας, πῶς μποροῦν νά ταιριάζει ἡ ἐκπαίδευση μέ τήν ψυχαγωγίαν; ἀφοῦ οἱ σπουδές δέν εἶναι ψυχαγωγία; ΠΩΣ ΛΟΙΠΟΝ ΘΑ ΨΥΧΑΓΩΓΗΘΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ;**»

Ἀπαντῶ: Ἐξήγησα (μετά πολλῶν ἀποδείξεων) ὅτι ἡ ψυχαγωγία εἶναι ἀγωγή (βλέπετε: ΨΥΧΗ+ ΑΓΩΓΗ = ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ). Ἄρα, καί ἡ ψυχή συγγενεύει σέ πρῶτο βαθμό (καθὼς εὐρίσκεται μέσα στήν ἴδια λέξη) μέ τήν ἀγωγή=ἐκπαίδευση. Αὐτή ἡ σχέση τῆς ψυχῆς, ὅπου συγγενεύει σέ πρῶτο βαθμό μέ τήν ἀγωγή φαίνεται παραστατικά μέ τό τί κάνει τό παιδί, ὁ ἔφηβος, ὅταν εὐρίσκεται σήμερα σέ ἓνα πολυχῶρο (ὅπως τά γνωστά πολυκαταστήματα πολυχώρων, κλπ, μέ τήν ὀνομασία «μῶλ»).

Ἄς Παρακολουθήσουμε λοιπόν λεπτό πρὸς λεπτό, βῆμα πρὸς βῆμα, τί κάνει ὁ ἔφηβος ἢ ἡ ἔφηβη μέσα σέ αὐτόν τόν λειτουργικό πολυχῶρο. Δηλαδή, τί λέγει, τί βλέπει, πού κάθεται, καί ποῦ ὀδεύει.

Ἐάν πρόκειται γιά νέες, (καθὼς ἐκεῖνες εἶναι σέ πλειοψηφίαν μέσα σέ πολυκαταστήματα ὅπως τὰ «μῶλ») ἐπισκέπτονται τὰ καταστήματα ἔνδυσης.

Ἐρώτηση: Τί σημαίνει κατάστημα ἔνδυσης γιά τήν ἔφηβη;

Ἀπάντηση: σημαίνει μόδα, καί συγκεκριμένα νεανική μόδα.

Ἐρώτηση: Γιατί το ἐπισκέπτεται; γιά νά ἀγοράσει μόνον; ἢ καί νά «χαζέψει» τήν μόδα; Ἀπάντηση: Γιά νά «χαζέψει» τήν μόδα, νά φλυαρήσει γιά τήν μόδα, καί ἔάν ἐνθουσιασθεῖ μέ κάτι (καί φτάνουν τὰ χρήματα της) θά τό ἀγοράσει γιά νά τό φορέσει. Καί θά τό φορέσει διότι πρῶτον, αὐτό ἐπιτάσσει ἡ ἐποχή, δεύτερο, τήν ἔχει γοητεύσει μέ τή φήμη του= «ἀρέσει».

Ἐρώτηση: Γιατί τῆς «ἀρέσει»;

Ἀπάντηση: Διότι νομίζει ὅτι μέ ἐκεῖνο ἐλπίζει ὅτι θά γοητεύσει τίς φίλες της, κλπ, ὅπως γοητεύτηκε καί ἡ ἴδια.

Ἄρα, ἔχουμε τόν α) ναρκισσισμό τῶν νέων (βλέπε μυθολογία γιά τόν Νάρκισσο), β) τήν γοητεία, καί γ) τήν φλυαρία. Τά δύο πρῶτα ἔχουν ἄκρες μέ ἀμαρτωλές καταστάσεις, δηλαδή ὁ ναρκισσισμός καί ἡ γοητεία. Ὁ ναρκισσισμός εἶναι μία μορφή ἐθισμού (τό λέγει ἄλλωστε καί ἡ ἴδια ἡ λέξη), τό ἀντίθετο της (τό καλό δηλαδή) εἶναι ἡ εὐχαρίστηση νά νοιώθει κάποιος ἢ κάποια ὅτι εἶναι ἀξιοπρεπής.

Παράδειγμα ἀξιοπρέπειας: , ἔχουμε τὰ ρούχα μας, δέν κυκλοφοροῦμε γυμνοί στόν δρόμο καί στόν κοινωνικό περίγυρο. Ἐπειδή λοιπόν ἡ ἔνδυση (τῶν γυναικῶν περισσότερο) ὀλοένα καί περικόπτεται σέ ὕφασμα, καί ἀποκαλύπτονται οἱ ἀσχήμες καί τὰ ἀπαγορευμένα (μή ἀξιοπρεπῆ) σημεῖα τοῦ σώματος, ὁ

ἄνθρωπος-ἔφηβος-ἡ χάνει αὐτομάτως καί τήν ἀξιοπρέπεια του. Παράδειγμα φυσικῆς τάσης ἀξιοπρέπειας. Ὄταν ὁμιλοῦμε μέ ἕναν ἄνθρωπο, δέν κοιτάζουμε τά πόδια, οὔτε τά ἄλλα σημεία τοῦ σώματος του, ἄλλα ὡς φυσική τάση κοιτάζουμε τό ἀξιοπρεπέστατο σημείο τοῦ ἀνθρώπινου σώματος ὅπου εἶναι τό πρόσωπο. Ὄταν λοιπόν ὁ ἄνθρωπος χάσει τήν ἀξιοπρέπεια του, θά ἀποκαλύπτει ὀλοένα καί περισσότερο τά περισσότερο μή ἀξιοπρεπῆ σημεία τοῦ σώματος του. Ὄταν κάνει λοιπόν αὐτό ἡ μή ἀξιοπρεπῆς γυναίκα, κορίτσι, τότες θά χαλάσει αὐτομάτως καί τήν ἀξιοπρέπεια τοῦ προσώπου της μέ ἄλλα τεχνητά φτιασίδια. Θά βάλει ἐπί παραδείγματι, τό τεχνητό κόκκινο χρῶμα στά μάγουλα της, ἐπειδή ἀκριβῶς θά ἔχει χάσει πρό πολλοῦ τό φυσικό κόκκινο χρῶμα τῆς ντροπῆς στό πρόσωπο της. Θά χάσει μέ λίγα λόγια τήν προσωπική ἀξιοπρέπεια τοῦ προσώπου της. Ἀποκαλύπτοντας λοιπόν σέ δημόσιο θέαμα, ὅτι δέν εἶναι πρέπον νά ἀποκαλύψει, θά γοητεύσει τόν κόσμο (κυρίως τό ἀντίθετο φύλλο) καί θά εἰσπράξει τήν ἀντανάκλαση τοῦ ναρκισσισμοῦ. Δίνει γοητεία, λαμβάνει ναρκισσισμό, ξεπέφτει στόν ἐθισμό. Αὐτό εἶναι το τρίπτυχο ὅπου δέθηκε ἡ ἀνθρωπότητα, καί ἡ μεγαλύτερη ἀπόδειξη; οἱ καπνιστές.

Το ἀντίθετο τοῦ ναρκισσισμοῦ καί τῆς γοητείας εἶναι ἡ ἀξιοπρέπεια. Αὐτά λοιπόν ὅλα, αὐτό τό τρικέρατο θηρίο (ναρκισσισμός, γοητεία, ἐθισμός) θά φέρει καί τήν ἀπρεπῆ φλυαρία, τά λόγια τά ἐκ τοῦ πονηροῦ. Ἡ πολυλογία δέν εἶναι ἀπό μόνη της ἁμαρτία στό γυναικεῖο πληθυσμό, εἶναι φυσικό, ἀρκεῖ αὐτά ὅπου λέγουν νά εἶναι ὠφέλιμα. Ἡ πολυλογία εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ πηγαίου **ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΥ**, ἀπό κάτι ὅπου ἐνθουσίασε τήν γυναίκα, ἢ τή μικρή γυναίκα= ἔφηβη, καί ὁμιλεῖ πολύ γι' αὐτό μέ ἐνθουσιασμό! ὅπως τό ἀσταμάτητο κελάηδημα=δοξολογίαν τῶν πουλιῶν. Καί ὁ ἐνθουσιασμός αὐτός ὅμως δέν μεταβάλλεται σέ ἀσχημοσύνη, αἰσχροσύνη, καί ἄλλα βδελύγματα, θά εἶναι μία λέξη καί μόνον: **ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ!**

Τί διδάσκονται λοιπόν τά παιδιά μας στό σχολειό; Διδάσκονται ὅτι πέρα τῆς μυθολογίας γιά τόν Νάρκισσο; καί ὅτι ὁ ναρκισσισμός εἶναι ψυχική ἀσθένεια; **Ἀπάντηση: ΟΧΙ.** ἰδού τό πρῶτο ὀλίσθημα (ὁ ναρκισσισμός) γιά τό κάπνισμα μέ τό τσιγάρο, καί μετέπειτα γιά τά ναρκωτικά. Ἄρα πρῶτα ἀπ' ὅλα θά πρέπει νά τή γνωρίζουμε τήν ψυχασθένεια ὅπου συνδυάζει μέ δόλο τήν διασκέδαση μέ τό κάπνισμα ναρκωτικοῦ, ποτοῦ, κλπ. Αποκαλύπτουμε τό δόλο στό μαθητή, ὅπως ἐάν μποροῦσε κάποιος νά ἀποκαλύψει τό δόλωμα-τυρί στή φάκα μέ τό ποντίκι στό ἴδιο τό ποντίκι. Ἀλλά ὁ ἄνθρωπος δέν εἶναι ποντικός, ἔχει λογική ψυχή, καί ἐδῶ ἐπεμβαίνει ἡ ἐπιστήμη (ἄγνωστη ἀκόμα δυστυχῶς) τῆς ψυχαγωγίας, ἡ ἐπιστήμη τῆς ἀγωγῆς τῆς ψυχῆς. Ἐπειτα μέσα ἀπό τό **ΓΝΩΣΙ Σ' ΑΥΤΟΝ** (βλέπε: τό συγγραφικό ἔργο τοῦ ἁγίου Νεκταρίου) τήν ἀποφεύγουμε τήν παγίδα. Ἀποφεύγοντας τήν πράττουμε ΑΓΩΓΗ. Πράττοντας ἀγωγή, φέρνουμε ἔμπροσθεν ἀντί τόν ναρκισσισμό καί τήν γοητεία στά παιδιά μας **τήν ἀξιοπρέπειαν.** Γνωρίζοντας τά παιδιά μας τό κακό ὅπου προξενεῖ τόσο ὁ ναρκισσισμός, ὅσο καί ἡ γοητεία στήν ψυχή, σπουδαζουμε τήν ΓΝΩΣΗ Σ' ΕΑΥΤΟΝ. Σπουδάζοντας τήν ΓΝΩΣΗ Σ' ΑΥΤΟΝ γνωρίζουμε τόσο τό κακό μας ἑαυτόν, ὅσο καί τόν καλό μας ἑαυτόν. Γνωρίζοντας ὅμως τό καλό, γνωρίζουμε καί τόν Χριστό. Γνωρίζοντας τόν Χριστό, θά τόν ἀγαπήσουμε, καί ἀπό μόνη της αὐτή ἡ ἀγάπη (κυρίως γιά τούς νέους καί τίς νέες) δέν μπορεῖ νά εἶναι τίποτα ἄλλο ἀπό **ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ.** Ἐνθουσιασμό μέ τήν ἀξιοπρέπεια τοῦ καλοῦ. Φέρνοντας λοιπόν (κυρίως στίς νέες) τόν ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟ ΤΗΣ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑΣ ΜΙΑΣ ΩΡΑΙΑΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΣ (βλέπε: ἑλληνορθόδοξη ἔνδυση) ἔρχονται καί τά πολλά λόγια στήν παρέα, ὅμως λόγια ἐνθουσιασμοῦ, λόγια ὡς κρυστάλλινα νερά ὅπου πέφτουν ἐπάνω στήν πέτρα, καί ἤχουν μέ τό χαρακτηριστικό ἦχο τοῦ τρεχάμενου νεροῦ, συνοδεῖα μέ τά κελαηδίσματα τῆς ψυχῆς, ὅπου ὑμνοῦν τήν παροῦσα δόξα ὅπου γεύονται ἐν πρώτης πνευματικῶς ἈΥΤΗ λοιπόν **ΕΙΝΑΙ Η ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΕΝΙΑΙΟ ΧΩΡΟ**

ὅπου καλῶ (ὡς ὁ τελευταῖος καί ἀσημαντικώτερος πολίτης της) τήν ἑλληνική κοινωνία νά τό κάμει πράξη.

Η ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ ΣΤΟΝ ΕΝ ΤΩ ΓΑΜΩ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ.

Η ΚΑΛΗ ΑΡΧΗ, ΑΛΛΑ ΜΕ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ

Ὁ ἀγνός ἐνθουσιασμός τῆς ψυχῆς, ὁ ἕνας γιά τόν ἄλλον, εἶναι τό μυστικό κλειδί- ὑγιές κίνητρο ὅπου κινῆται θαρρῶ φυσιολογικά ἕνα ζευγάρι νέων (ἄνδρας καί γυναίκα) νά κάνουν τήν δική τους ζωή καί οἰκογένεια ἐν Θεῶ. Ὁ ἄνδρας δείχνει περισσότερο τόν ἐνθουσιασμό του καί τήν ἐπιθετικότητα του νά τήν γνωρίσει σέ ὅλα (συνήθως) ὅταν τήν εὕρει, ἐνῶ ἡ γυναίκα ἀπό σεμνότητα θά πρέπει νά τόν κρύβει (τόν ἐνθουσιασμόν της) ὅσο μπορεῖ, νά μήν ἐνδίδει σέ ὅλα πρό τοῦ γάμου, καί νά περιμένει μέ προσευχή καί πίστη στό Θεό νά εὐτυχήσει. Ὁ γάμος ὅμως εἶναι ταξίδι ζωῆς, καί ἡ εὐτυχία του θά κριθῆ ἀπό τό ταξίδι ὅπου θά κάμει ἔμπροσθεν πρὸς τήν ζωήν. Γι' αὐτό ἐάν δέν φρόντισε ὁ ἄνδρας νά ἐξομολογηθοῦν (καί οἱ δύο), ἄς τό φροντίσει ἡ γυναίκα, φροντίζοντας ἐπίσης νά εὕρουν ἕναν (ἀπό κοινῶ) καλόν πνευματικόν καί νά ἀδειάσει τό ὅποιο κακό «φορτίο» τῶν ἀμαρτημάτων τους. Ἐάν δέν τό κάνουν νά μήν προχωρήσουν, καθῶς ὁ ἐνθουσιασμός ὁ ἀρχικός θά κινδυνέψει νά μαραθεῖ ὡς ἀπότιστο λουλούδι, καί ἔτσι θά καταλήξει (τό ἴδιο) καί ὁ ἐν βίῳ γάμος τους. Ὁ ἀρχικός ἐκεῖνος ἐνθουσιασμός (κίνητρο) νά παρακαλεῖ τό νέο νιόπαντρο ζευγάρι τόν Θεόν νά τόν κάνει εὐτυχία, καθῆκον καί σεβασμός στίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ἐπιμέλεια στά θρησκευτικά τούς καθήκοντα, ἐπιμέλεια στά παιδαγωγικά τους μετέπειτα καθήκοντα. Νά προσεύχεται (τό ζεῦγος) ἡ ζωή καί τῶν δύο νά γίνει μία ἐν γάμο ἀνάταση ψυχῆς καί κοινή ψυχαγωγίαν (ὡς ζευγάρι), καί οἰκογένεια. Τά παραπάνω τα ἐνόησα (τό κατά δύναμιν) ἀπό

τήν φράση όπου εἶπε κάποτε ὁ γέροντας Πορφύριος (καί σήμερα ἀναγνωρισμένος ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας μας) , τήν φράση όπου εἶπε: **ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ Η ΕΥΤΥΧΙΑ ΣΤΟ ΓΑΜΟ!, ΕΑΝ ΤΟ ΖΕΥΓΑΡΙ ΠΡΟΣΚΟΛΛΙΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΡΙΣΤΟ. ΓΙΑΤΙ ΜΟΝΟΝ ΕΚΕΙΝΟΣ ΜΠΟΡΕΙ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΔΕΙ** (τήν ἀληθινή εὐτυχία).

Εἶπε ἐπίσης καί τοῦτο τό ἐκπληκτικό: Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΤΙ ΕΙΝΑΙ; ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ !!!

Ἀπό αὐτήν του τήν τελευταία φράση, ἐνόησα ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ Ἑλληνα ἔχει τό χαρακτηριστικό τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, πολὺ περισσότερο ἀπὸ ἄλλους λαούς. Καί γι' αὐτό , (λόγω τοῦ πηγαίου ἐνθουσιασμοῦ μας) λαμβάνουμε μέ τόσο ἐνθουσιασμό τό **ΑΓΙΟ ΦΩΣ** κάθε χρόνο ἀπὸ τόν Πανάγιο Τάφο τοῦ Κυρίου μας, καί τόν ἀναμεταδίδουμε σέ ὅλο τόν κόσμο μέ χαρὰ καί ξεφωνητά!!! Διότι (θαρρῶ) ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες ἔχουμε τόν πηγαῖο ἐνθουσιασμό. **Κορωνίδα φυσικά ἡ ὀρθόδοξη πίστη μας.**

Διότι, ἀκόμα, ποῖο θά ἦταν τό ἀποτέλεσμα **ἀτμόσφαιρας ἀνάταση ψυχῆς= ΑΓΩΓΗ ΨΥΧΗΣ** , ἐπί παραδείγματι, ἐάν τό **ΑΓΙΟ ΦΩΣ** δίδονταν στούς παπικούς όπου φερονται ὡς «αὐστηρο διδασκαλεῖο»; { Βλέπε: γέροντας Παῖσιος, τί ἀνταπάντησε σέ παπικό, ὅταν ὁ παπικός εἶπε ὑπερήφανα ὅτι τά δικά τους

παιδιά στην ἐκκλησία ἔχουν τρόπους καί κάνουν ἀπόλυτη ἡσυχία, ἐνῶ τὰ δικά μας μικρά παιδιά (δηλαδή τὰ ἑλληνάκια) κάνουν φασαρία. Τότες ὁ γέροντας Παῖσιος ἀνταπάντησε: « Ναί, γιατί τὰ δικά μας παιδιά, αἰσθάνονται σάν τό σπίτι τους μέσα στην ὀρθόδοξη ἐκκλησιά μας, ἐνῶ τὰ δικά σας ΔΕΝ τό αἰσθάνονται, καί ἀπό φόβο κάνουν τήν ἡσυχία γιά νά μήν τιμωρηθοῦν).

Ποιό θά ἦταν τό ἀποτέλεσμα (ἀκόμα) καί μέ τούς ἀγγλοσάξονες; κλπ, ὅπως καί τῶν βόρειων χωρῶν τῆς Εὐρώπης, μέ τὰ ψυχρά καί βλοσυρά τους αἰσθήματα ἀπέναντι σέ πανηγυρικές ἐκδηλώσεις χαρᾶς= ψυχαγωγίας; ἀκόμα καί ἐάν εἶχαν ἀσπασθεῖ τήν δική μας πίστη. Ἀκόμα καί μέ τούς ὀρθοδόξους χριστιανούς Ρώσους, ὅπου ἔχουν τήν δική μας πίστη, καί μάλιστα μέ πολύ μεγαλύτερα εὐσέβεια στά σημερινά χρόνια (πρός τιμήν τους), ἀλλά ὅπου δέν ἔχουν τόν πηγαῖο ἐνθουσιασμό μέσα τους, ὅπως ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες, θά ἦταν μικρή, πολύ μικρή ἀτέλεια νά τόν βγάζουν ἐκεῖνοι τό ΑΓΙΟ ΦΩΣ ἀπό τόν Πανάγιο Τάφο, καί ὁ Θεός ὡς τέλειος ὅπου εἶναι φυσικά, τό πρόβλεψε (θαρρῶ), καί τό ἠθέλησε νά συμβεῖ ἐν τελειότητα ψυχικῶν δυνάμεων.

Τό ΑΓΙΟ ΦΩΣ θά ἔβγαινε λοιπόν σέ ἀκατάλληλο περιβάλλον καί ἀτμόσφαιρα . Πανηγυρικό = ψυχαγωγικό, ἀλλά ἐπίσης: ΨΥΧΑΓΩΓΙΚΟ = ΑΝΑΤΑΣΗ ΨΥΧΗΣ ΜΕ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΝ. Τό ΑΓΙΟ ΦΩΣ θά ἔβγαινε λοιπόν σέ ἕνα περιβάλλον ΑΨΥΧΟ, χωρίς τήν ζωντανή ἐκδηλωτική χαρά τοῦ ΠΗΓΑΙΟΥ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΥ, ὅπου ἀναμεταδίδει ΑΓΩΓΗ ΨΥΧΗΣ= ΙΕΡΑΝ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΝ. Ἐνθουσιασμόν ὅπου αὐτόν τόν ἔχουν (ἐπαναλαμβάνω) ἀπό τόν Θεό μόνον οἱ Ἕλληνες ὡς φυλή γιά ὀλόκληρο τόν κόσμο. Ἐπρεπε λοιπόν (καί γι' αὐτό) νά δίδεται ἀπό τόν Θεό στούς Ἕλληνες ὀρθοδόξους.

Διότι οἱ Ἕλληνες (ΕΑΝ ΘΕΛΟΥΝ) ὅλοι οἱ λαοί τό παραδέχονται, ὅτι γνωρίζουν πῶς θά συμπεριφερθοῦν σε μιά ἐορταστική ἀτμόσφαιρα , καί

τήν ἐμψυχώνουν σέ ἐνθουσιώδη καρδιακή χαρά , καί πηγαῖα ἐνθουσιώδη ψυχαγωγίαν (καί τό ἔχουμε ἀποδείξει μέσα ἀπό τίς γιορτές μας). Ἀσχέτως ἐάν αὐτήν τήν πηγαῖα ψυχαγωγίαν , μετά τοῦ ἐνθουσιασμοῦ της, ἔχουν βαλθεῖ λυσσαλέες στρατιές δαιμόνων νά τήν μετατρέψουν (ὅπως σήμερα, καί δυστυχῶς τά κατάφεραν σέ πάρα πολλά σημεία) σέ ἀνήθικη καί σιχαμμερή διασκέδαση. Αὐτός ὁ πηγαῖος ἐνθουσιασμός λοιπόν (διασκέδαση ἢ ψυχαγωγία) πολλές φορές ἔχει μπεῖ «στό μάτι» τῶν τροϊκανῶν, καί χωρῶν εὐρωπαϊκῶν μέ μεγάλη καί δυνατή οἰκονομία , ὅπως ἡ Γερμανία, Αὐστρία, Σουηδία, Βέλγιο, Ὁλλανδία , κλπ, καί ΕΠΙΖΗΤΟΥΝ ΝΑ ΜΑΣ ΤΟΝ ΚΟΨΟΥΝ-«μαχαίρι» ἀπό ΖΗΛΟΦΘΟΝΙΑΝ. «Ἔχετε κρίση οἰκονομική; καί διασκεδά-ζεται στίς ταβέρνες; (λένε) καί ὅλο καί κιτρινίζουν περισσότερο ἀπό τήν κακία τους , ΕΠΙΔΙΩΚΟΝΤΑΣ ΝΕΑ ΣΚΛΗΡΟΤΕΡΑ ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΜΑΣ.

ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ & ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ

Ἡ λέξη : ἐνθουσιασμός βγαίνει ἀπό 1) τό **EN** (**EN**-θουσιασμός), ὅπου σημαίνει ἐντός. 2) Τό ἀρχικό γράμμα **Θ**, (ἐν-**Θ**-ουσιασμός) ὅπου σημαίνει ἐν θέαση λίαν καλή, ἀγνή καί εὐχάριστη, 3) **ΟΥΣΙΑ**, ὅπου εἶναι τά πρωτεύοντα δημιουργικά στοιχεῖα μίας κατάστασης, πράγματος, ἐνέργειας, πηγαίας εὐχάριστης ψυχικῆς κατάστασης, φρούτου (ὅπου εἶναι τά οὐσιώδη σέ ἕνα φρούτο τα ἰχνοστοιχεῖα το , οἱ βιταμίνες, τά μέταλλα, καί τά αἰθέρια ἔλαια ὅπου δίδουν τό εὐχάριστο ἄρωμα) κλπ. Ἡ ἐπεξήγηση ἢ ἐννοιολογική λοιπόν ὅπου δίδω, καθὼς ἡ ἑλληνική γλώσσα μας δέν προέκυψε τυχαῖα, ἀλλά εἶναι δημιου-ργημένη ἐκ τοῦ Θεοῦ τήν Πρόνοια, εἶναι ἡ ἐξῆς: Ὁ ἄνθρωπος ὅπου κατέχεται ἀπό γνήσιο καί ἀγνό ἐνθουσιασμό ἔχει κάτι ὡς ἐκ τῆς δημιουργικῆς οὐσίας

τοῦ Θεοῦ μέσα του ὅπου δημιούργησε τήν φύση , τόν ἄνθρωπο, κλπ, καί ἐμφανίζεται ὡς λίαν καλό θέαμα στούς ὀφθαλμούς τῆς ψυχῆς μας. Ἐμφανίζεται στόν ἄνθρωπο ἔμπροσθεν του ὡς καλό καί εὐχάριστο , ὄχι μόνον γιά ἐκεῖνον, ἀλλά καί εἰς τούς ὀφθαλμούς τοῦ Θεοῦ, ὅπου ὅτι δημιούργησε, κάθε καλό καί ἀγαθό, ὅταν εἶδε ὅτι [ΛΙΑΝ ΚΑΛΩΣ ΕΠΟΙΗΣΕΝ.](#)

Αὐτή λοιπόν ἡ δημιουργία λίαν καλῶς, ὅπου ἐμφανίζεται ὡς θέα ἔμπροσθεν του (στόν ἄνθρωπο) εἶναι καί ἡ οὐσία ἐκείνη μέσα του, ὅπου τόν χαροποιεῖ. Δηλαδή, αὐτό ὅπου τόν χαροποιεῖ σέ μεγάλο βαθμό, καί ὅπου συνοδεύεται ἀπό ἐπίσης μεγάλο ἐνδιαφέρον. Ἡ λέξη ἐνδιαφέρον ἔχει καί αὐτή τό ΕΝ (ἐντός), καί ἀνακαλύπτει μέσα του τό ξεχωριστό ἐκείνο ὅπου διαφέρει ἀπό τά ἄλλα τά συνηθισμένα. Εἶναι δηλαδή κάτι τό ξεχωριστό ὅπου ἔχει βρεθεῖ ἔμπροσθεν στή νοητική συνείδηση του. Ἡ ψυχαγωγία πρέπει νά ἔχει μέσα της τόν ὑγιῆ ἐνθουσιασμόν, καθώς αὐτός εἶναι ἡ κινητήρια ἐκείνη δύναμη ὅπου προσεγγίζει τήν ψυχή , χωρίς νά χάνει τό ἐνδιαφέρον του ὁ ἄνθρωπος γιά τήν ζωή. Τό ἀντίθετο τοῦ ἐνθουσιασμοῦ εἶναι: τά ἀνούσια πράγματα στή ζωή μας, καί ἡ ἀπουσία τοῦ Θεοῦ μέσα σέ ἐκεῖνα.

Συνδεδεμένα με την ψυχαγωγία και τόν ενθουσιασμό είναι και τά κάτωθι:

- 1) **Περιουσία**= αξιοποίηση καλή τῆς ἐθνικῆς περιουσίας μας (ἐδαφική, ὑλική, κλπ). Σήμερα ἡ ἐδαφική ἐθνική περιουσία μας εἶναι ἀναξιοποίητη.
- 2) **Παρουσία**= νά εὐρίσκεται στό χῶρο μας μία ἢ περισσότερες λατρευτικές παρουσίες, ὅπως ἀγίων, γιά νά ἔχουμε ἐνισχυμένη στή συνείδηση μας τήν προστασίαν καί τήν εὐλογίαν τους.
- 3) **Ἐξουσία** = νά ὑπάρχει ἡ καλή ἐξουσία, γιά ὁ ἔλεγχος, ἀσφάλεια, καί διευθέτηση στό ὅτι καλό δημιουργοῦμε. Παραδείγματα: ἀσφάλεια ἐργαζομένων καί ἐπισκεπτῶν, λειτουργικός συγχρονισμός (ἔλεγχος τοῦ συνωστισμοῦ, κλπ). Ὁ κάποτε παλαιός παιδονόμος, καί τώρα (προτείνω) ὑπηρεσία δημοτικοῦ παιδονόμου, θά ἦταν μία καλή ἐπαγγελματική εὐκαιρία γιά εὐλαβεῖς νέους ὅπου θά προστατεύουν τά ὀρθόδοξα χριστιανικά ἤθη καί ἔθιμα (κυρίως ἀπό νέους ὅπου φέρονται ἀπρεπῶς στό δημοτικό ψυχαγωγικό χῶρο), ἀλλά καί θά διασφαλίζουν ἐν γένῃ τήν καλή καί εὐπρεπῆ λειτουργία τοῦ πολυχῶρου ψυχαγωγίας. Ὅλοι οἱ ἐπισκέπτες θά ἔχουν κάρτα μέλους, ὥστε νά ἀναγνωρίζονται ἐάν παραφέρονται γιά νά τούς γίνονται συστάσεις.
- 4) **ὁμοουσία** = ἡ οὐσία τῆς ψυχαγωγίας νά ἐκπηγάξει ἀπό ὁμοουσία ἀγαθά καί καλά πράγματα καί λειτουργίες, χωρίς προσμείξεις ἀνήθικων, κλπ, στοιχείων.
- 5) **πλουσία** = πλούσια καλά συναισθήματα καί ἐντυπώσεις ὅπου θά ἀποκομίσουμε ἀπό ἕναν ἐνιαῖο πολυχῶρο ψυχαγωγίας, ὥστε νά μή φεύγουμε καί αισθανόμεθα τήν μιζέρια μέσα μας, ἀλλά τόν σεβασμόν ἀπέναντι τῶν ψυχαγωγικῶν ἐκείνων οἴκων, καί ψυχαγωγικῶν χώρων μας (καταστήματα, κινηματογράφους, θέατρα, ἀναψυκτήρια, βιβλιοθήκες, κλπ).

6) **Γερούσια**= Στην αρχαία Ελλάδα υπήρχε η γερούσια στην εκκλησία του δήμου. Εκείνοι ήταν οι σύμβουλοι στο δήμο. Έτσι και σε έναν δημοτικό ψυχαγωγικό χώρο, δεν θα πρέπει να απουσιάζουν οι έμπειροι επαγγελματικοί σύμβουλοι των νέων, δηλαδή οι συνταξιούχοι ηλικιωμένοι. Εκείνοι έχοντας την επαγγελματική εμπειρία δεκαετιών θα συμβουλεύουν τους νέους ουσιαστικά πράγματα πολύχρονων θησαυρισμάτων όπου έχουν αποκτήσει από τα επαγγέλματα τους. Θησαυρίσματα ουσίας πολύχρονης επαγγελματικής εμπειρίας, ή γνώσεων, για τα μελλοντικά επαγγέλματα τους. Ακόμα θα τους εμφυτεύσουν τον ενθουσιασμό για παλαιότερα επαγγέλματα όπου έχουν χαθή, όπως του υποδηματοποιού, του ράφτη, του παγοπώλη, του πεταλωτή αλόγων, του συλλέκτη παλαιών αντικειμένων, κλπ. Ένα επίσης σπουδαίο είναι ότι οι ηλικιωμένοι **ΔΕΝ** θά γίνονται πλέον οι μόνιμοι θαμώνες μικρών και καταθλιπτικών χωρών (βλέπε: όπως οι 4 τοίχοι ενός καφενείου), έως να αποβιώσουν πικραμένοι, παραμελημένοι, και καταφρονεμένοι από την κοινωνία. Αλλά θά μεταβάλλονται σε χρήσιμους ανθρώπους όπου λαμβάνουν και δίνουν ενθουσιασμό, ενδιαφέρον για την ζωή, και αναμεταδίδουν ευσέβειαν με τα άσπρα μαλλιά τους, και την μεγάλη ηλικία τους. Δεν θά είναι δηλαδή η παρουσία τους μόνον συμβουλευτική, αλλά κάποια ώρα στο τετράωρο ή το πεντάωρο έξόδου τους από το σπίτι των, βολτάροντας στον πολυχώρο εκείνο με την οικογενειακή, ή φιλική παρέα τους, αντί να χαροπαίζουν, και να καπνίζουν σε ένα καφενείο (μέσα ή έξω από αυτό).

ΔΙΟΝΥΣΙΑΣΜΟΣ, Η ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣΑ «ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ» (διασκέδαση) ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ. Κυριότερη δραστηριότητα του: ό κολασμένος συνουσιασμός = ή μοιχεία και ή πορνεία, ως επακόλουθο μιᾶς ἀρρωστημένης «ψυχαγωγίας», ή ἀρρωστημένης διασκέδασης.

Οί παλαιότερες γενιές, μέχρι και εκείνες τῶν πολύ παλαιότερων χρόνων (πολύ περισσότερο) εἶχαν συνδέσει τήν ψυχαγωγία τους (κακῶς βέβαια) μέ τίς έορταστική ἀτμόσφαιρα τοῦ δαίμονα Διονύσου, ὅπου ἐμφανίζονταν ὡς θεός οὐσιαστικά τῆς ἀνήθικης διασκέδασης στούς ἀρχαίους Ἕλληνες. Καί αὐτή ή διασκέδαση ἦταν τα ἀλκοολοῦχα ποτά, ὅπου τά ἔπιναν χωρίς μέτρο.

Γνωρίζαν ὅτι τό ἀλκοόλ δημιουργοῦσε μία εὐθυμία στόν ἐγκέφαλο, καί νομίζοντας ὅτι περισσότερη εὐθυμία σημαίνει περισσότερο ἀλκοόλ γινόταν ὁ κόσμος ἀλκοολικός, τουτέστιν περισσότερο παρανοϊκός, μέ ὅλα ἐκεῖνα τά δυσάρεστα ὅπου ἐπακολουθοῦσαν γιά τήν κοινωνία. Ἄντί λοιπόν νά συνδέσουν τήν ψυχαγωγία μέ τήν καλή ἀγωγή τῆς ψυχῆς (τό φωνάζει ἀπό μόνη της ή ἴδια ή λέξη) καί τόν πηγαῖο καί ἀγνό ἐνθουσιασμόν γιά ὅλα ἐκεῖνα τά λῖαν καλῶς ὅπου ἐδημιούργησε ὁ Θεός, τήν συνέδεσαν μέ τίς ἀτιμίες καί κακουργίες τοῦ δαίμονα Διονύσου (Διονυσιασμός). Τό χειρότερο ὅμως, ὅπου ἔπραξαν τόσον οἱ δαιμονόπληκτοι τοῦ διονυσιασμοῦ στά ἀρχαῖα χρόνια, ὅσο καί ή σημερινή ὀνομαζόμενη «ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ» (ὅπου εἶναι στήν οὐσία παλαιά ἐποχή= παλιοεποχή) ἦταν νά προσκολληθοῦν οἱ ἄνθρωποι στά ἀνήθικα ἀνούσια καί ἐθιστικά βλαπτικά τῆς ψυχῆς. Ἐνα ἐκ ἐκείνων τῶν ψυχοφθόρων ὅπου ἔπραξαν λοιπόν στή διασκέδαση ἦταν ή ἡδονοβλεψίαν καί ἀκόμα χειρότερο ὁ συνουσιασμός τῶν ἀνθρώπων γιά . . . διασκέδαση. Κατά ἀρχήν (αὐτό τό τελευταῖο) ἐξελίχθηκε μέ τούς οἴκους ἀνοχῆς, ἦταν μία σαρκική ἐμπορική συναλλαγή διασκέδασης, καί ἐπεκτάθηκε στίς μεταξύ σχέσεις τῶν ἀνθρώπων, ὡς διασκεδαστική συναλλαγή αἰσθήματος καί συναισθήματος.

Αυτά όμως ήταν διδασκαλίες δαιμόνων, καθώς έτοιμάζαν για την δύστυχη ανθρωπότητα την κάθοδο των . . . «άγιων» τους, όπου δέν ήταν άλλοι από δαίμονες, και εκείνοι όπου «ένσαρκώθηκαν» (κατά κάποιο τρόπο) μέσα σε γόητες άνδρες, όπως του γνωστού Καζανόβα, Δόν Ζουάν, Δόν Βαλεντίνο, και άλλων ανδρείκελων της κάθε εποχής, μέχρι να παρασημοφορήσουν τον τίτλο εκείνο σε: «καρδιοκατακτητή», όπου στην ουσία έννοούσαν και ήταν ή κατάκτηση= κατάληψη και ή δαιμονική ύποβολή της γυναικείας καρδιάς και του μυαλού από δαιμονικά πορνικά πνεύματα. Βεβαίως όμως πριν καταληφθεί ή άφρων και άπρόσεκτη γυναίκα από εκείνα (διά της πορνικής συνουσίας), είχαν ενεργήσει (οί δαίμονες) στους γόηδες άνδρες. Όμως τό ίδιο και χειρότερο επάθαινε και ή ξακουστή στην αρχαιότητα ονομαζόμενη: Πυθία, όπου επάθαινε κρίσεις καταλήψεως δαιμονικών ακάθαρτων πνευμάτων, όταν *καθόταν σε τρίποδο και από κάτω της (γεννητικά της όργανα) εισερχόταν οί δαίμονες. (*τά τελευταία παραπάνο, για την Πυθία είναι αλήθειες του άγιου Χρυσοστόμου). Έτσι ό δαίμων Καζανόβας θά πρέπει να είναι (θαρρώ) ύπαρκτό πρόσωπο σήμερα, ως δαιμονικό πνεύμα, και όλίγοι άνθρωποι θά υποψιάζονται (ίσως) ότι είναι μία δαιμονική όντότητα. Όπως και ό Δόν Ζουάν, Δόν Βαλεντίνο, και άλλοι δαίμονες της τάξεως των.

ΕΙΚΩΝ: Η ΠΥΘΙΑ.

Καί ἐκεῖνοι οἱ δαίμονες εὐρίσκουν κατάλληλους γόητες ἄνδρες, καί κατάλληλες γόητες γυναῖκες ὅπως τούς διδάξουν (ἀοράτως, μέ δαιμονική ὑποβολή) τήν προσποίηση τοῦ αἰσθήματος καί τοῦ συναισθήματος μέ σκοπό τήν ἀκολασίαν. Ἐκ αὐτῶν τῶν διδασκαλιῶν ἐθίστηκε σήμερα ὀλόκληρη ἡ ἀνθρωπότητα, κυρίως ἡ νεολαία, καί ἀκολουθοῦν τό δαιμονικό πρόγραμμα διασκέδασης μεταξύ τῶν δύο φύλλων (βλέπετε: ὅτι χωρίς τήν γυναῖκα, δέν μποροῦν να γίνονται ἔκφυλοι χοροί, πονηρά πάρτυ, ἔκφυλα θεάματα, κλπ).

Πρόγραμμα ὅπου καθιστᾷ τούς ἀνθρώπους ὄρνια (βλέπετε ἡ λέξη : πόρνη, ὅπου βγαίνει ἡ λέξη ἀπό τό: ὄρνη). Λέγεται λοιπόν ἀπό ἐπιστήμονες μέ καλή διάκριση καί πλῆθος μελετῶν, ὅτι οἱ δεινόσαυροι ἐξαφανίσθησαν ἀπό τήν γῆ, διότι ἔγιναν ἀκόλαστα ὄρνια, καί καταλήξαν ὡς ἐπακόλουθο τῆς ἀκολασίας των στόν καννιβαλισμό. Ὡς γνωστόν (ἀπό τούς ἐπιστήμονες παλαιοντολόγους) οἱ δεινόσαυροι ἦταν πτηνά, δηλαδή δέν ἦταν θηλαστικά, ἀλλά γεννοῦσαν (τά θηλυκά) ἀβγά.

Αυτή ή θλιβερή κατάληξη (τῶν δεινοσαύρων) ὅπου εἶχαν περιέλθει ἦταν μία δαιμονική κατάσταση, ὅπου ἀπό τό συνεχιζόμενο ἀκόλαστο βίο των, δηλαδή ἀρχικά νά συνουσιάζονται χωρίς διάκριση, διαφθείροντας τό γενεσιουργό φυσικό ἔνστικτο, ὅπως ὁ ἄνθρωπος διαφθείρει καί λερώνει τήν ψυχή μέ τίς σκέψεις καί τά ἔργα του, κατέληξαν στόν πλήρη καί ὀλοκληρωτικό δαιμονισμό των ἀπό τρισχειρότερα δαιμόνια, μέ ἀποτέλεσμα νά καταλήξουν στό ἀκόμα χειρότερο, στόν καννιβαλισμό. Περιστατικά παρόμοια ἔχουν συμβεῖ καί ἀπό ἀνθρώπους (μάλιστα στίς εἰδήσεις ἀκούσαμε τώρα τελευταία ἐπίσης δύο, τρία - Νοέμβριος 2014). Τό κύριο χαρακτηριστικό τῶν δραστῶν ἦταν ὁ ἀκόλαστος πορνικός βίος, τά δέ θύματα τους (γυναῖκες κυρίως) ἦταν αὐτό ὅπου ἀποκαλοῦμε «εὐκόλες» στίς σχέσεις των μέ τό ἀντίθετο φύλλο.

ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ-ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ & ΤΑ ΑΓΝΩΣΤΑ ΙΕΡΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΣΤΟΝ ΑΡΡΑΒΩΝΑ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΕΝ ΓΑΜΟ ΚΟΙΝΩΝΙΑ.

Ο Θεός τά ἔκαμε ὅλα λίαν καλῶς, καί φυσικά προέβλεψε καί τόν ἐν γάμο κοινωνίαν τῶν ἀνθρώπων, ὅπου εἶναι ὅτι σπουδαιότερο ὑπάρχει στόν κόσμον, δηλαδή ἡ οἰκογένεια. Ἀλλά ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι δέν τά φυλάγουμε, δέν προσέχουμε, καί τά κάνουμε στό τέλος ὅλα ἢ κάποια: **λίαν κακῶς.**

Τά «θαλασώνουμε» ὅπου λέμε. Ἄς μεταφερθοῦμε νοερῶς σέ ἕνα κοινό καί συνηθισμένο περιστατικό μέ τό νοῦ μας, πλησιάζοντας ἄς ὑποθέσουμε ἀοράτως ἕνα ζευγάρι νέων καί ἐρωτευμένων ἀνθρώπων στίς ὑποσχέσεις ὅπου κάνουν μεταξύ τους. Ἐκεῖ θά σημειώσουμε (ὡς κάποιοι ἐρευνητές-κοινωνιολόγοι) μία ἐξέχουσα περίπτωση, καί ὅπου δέν τήν ἔχουν προσέξει θαρρῶ τόσο ὅσο θά ἔπρεπε οἱ περισσότεροι γονεῖς, ἱερεῖς, παιδαγωγοί, σύμβουλοι ψυχολόγοι, καί ἄλλοι πολλοί. Ποιά εἶναι ἐκείνη ἡ περίπτωση; Εἶναι ἡ περίπτωση ὅπου ὁ ἄνδρας ζητάει τό χέρι τῆς ἀγαπημένης του (πρόταση γάμου), καί ἐκείνη πάνω στή χαρά της, εἰσέρχεται μεσα της, ἀπό ἀπροσεξίαν της τό πνευματικό μικρόβιον τῆς κολακείας, καί τῆς ἀφαιρεῖ ἀπό τήν ἐνθύμησιν της ἕνα ἱερό καθῆκον.

Μήπως πρὶν ἀπό αὐτό τό «γονάτισμα», θά ἔπρεπε νά συμβεῖ ἕνα ἄλλο; (βλέπε: ἐπόμενη εἰκόνα.)

Καθῆκον ἱερό ἀπέναντι πρῶτα-πρῶτα πρὸς τόν Θεό, καί ἔπειτα τῶν ἄλλων (τυχόν) γυναικῶν ὅπου «διασκέδασαν» μέ τόν «καλό» της, καί τώρα ἐκείνη φαντάζει σάν τήν «μῖς» τῶν διαγωνισμοῦ τῶν καλλιστείων, ὅπου ἐδιάλεξε (μεταξύ τῶν πολλῶν πρώην ἐρωμένες του) τήν : «ἀρχοντιά», «ἐξυπνάδα» της, «ὁμορφιά» της, «τσαχπινιά» της, καί ἕνα σωρό ἄλλα. Εἶχε λοιπόν τήν ἱεράν ὑποχρέωση πρῶτα-πρῶτα ἢ μέλλουσα νύφη χριστιανή ὀρθόδοξη νά φροντίσει νά ἔχει γιά σύζυγο της ἕναν ἐξίσου χριστιανό καί ὀρθόδοξο, ὅπου ἀπέφευγε τίς προγαμιαῖες σχέσεις. Ἐάν ὅμως αὐτό δέν τό κατάφερνε, καί δέν θέλει νά τόν ἀποχωρισθεῖ, καθώς τόν ἀγαπάει πραγματικά τόν μέλλοντα σύζυγο της, θά ἔπρεπε νά τοῦ ζητήσει νά εἶναι ἀπό ἐδῶ καί πέρα συνειδητό μέλος τῆς ἐκκλησίας, ἔχοντας (τό ζευγος) τόν ἴδιο ἱερέα ἐξομολόγο. Θά τοῦ ζητοῦσε ἕαν τήν ἀγαπάει πραγματικά νά ἐξομολογηθεῖ τίς τυχόν προγαμιαῖες του σχέσεις (καί ὄχι μόνον) πρῖν τόν εὐλογημένο γάμο ὅπου θά τελέσουν. Ἐννοῆται ὅτι πρῖν τόν γάμο δέν θά ἔχουν τήν ὁποιαδήποτε σαρκική ἐπαφή, καί ἀνήθικα σεξουαλικά χαριεντίσματα, ὅπου παρακολουθοῦμε στούς δρόμους, στά πάρκα, κλπ.

Καί γιατί αυτό; διότι ή πραγματικά έξυπνη γυναίκα, ή γυναίκα έχων **ΦΟΒΟΝ ΘΕΟΥ**, θά πρέπει νά γνωρίζει ότι οί προγαμιαῖες σχέσεις τοῦ «καλοῦ» της, **θά πέσουν ὡς ἁμαρτία καί στή δική της τήν κεφαλή, καί θά βλάψουν (πνευματικῶς καί ἀοράτως) τήν πολυπόθητη εὐτυχίαν ὅπου προσδοκεί**, ὅπως ὅλες οί κοπέλλες ἄλλωστε γιά τόν γάμον των. Οί παρατημένες ἐρωμένες, θά ποῦν τόν κακό λόγο τους (τό πιθανώτερο) γιά τίς ἁμαρτωλές πρόην ἐρωτικές καί σαρκικές σχέσεις τους, καί εἶναι βέβαιον (σχεδόν) ὅτι αὐτό θά συμβεῖ, ὅταν καί οί ἐνδεχόμενες ἀτυχίες στήν ζωή των, ὅπου θά ἔρθουν (ἐξ αἰτίας τῶν ἁμαρτιῶν καί τῶν ἀπροσεξιῶν τους) θά τίς κάνουν τήν ζωή: ΓΗΣ ΜΑΔΙΑΜ' καί ἕνας κακός λόγος ἰσοδυναμῆ μέ μικρή ἤ μεγαλύτερη κατάρα (βλέπε : λόγοι γέροντος Παΐσιου, περί κατάρας). Ἐκείνη ὅμως ἡ ἀδικία, ὅπου ἔπραξε ὁ «καλός» της, θά γυρίσει (βλέπε: τά δικαιώματα τῶν δαιμόνων) ὡς πύρινα ἁμαρτωλά βέλη πίσω, γιά νά πλήξουν τό σπιτικό τους. Γι'αὐτό, ἄν καί καθόλου ὑποπτευόμενο (δυστυχῶς) εἶναι σήμερα **αὐτή ἡ αἰτία (οί προγαμιαῖες σχέσεις) γιά τήν μεγάλη ἔξαρση τῶν διαζυγίων!**

ΕΙΚΩΝ: ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΑΙΜΟΝΩΝ ΕΝ ΔΡΑΣΗ.

Άλλά και οί κακογλωσσιές νά μή συμβοῦν, ἡ ἄμαρτία παραμένει ἄμαρτία, καί θά γυρίσει ἔτσι καί ἄλλιῶς (ἐάν δέν σβηστεῖ μέ τήν ἱεράν ἐξομολόγησιν μέ εἰλικρίνεια καί συντριβή ψυχῆς). Ἀκολουθοῦν βεβαίως καί ἄλλα πολλά καί ποικίλα, γιά τήν αἰτίαν ἢ τίς αἰτίες τῆς συντριβῆς τοῦ γάμου, ἐρχόμενος ὁ χωρισμός, ἄλλα τό πρῶτο ὅπου ἀναφέρουμε ἐδῶ εἶναι ὡς τό πυροβολικό ὅπου θερίζει στήν πρώτη γραμμή τούς ξεχυμένους ἀπροστάτευτους ἄνδρες (ὡς στρατιῶτες) καί τίς ἀκολουθούμενες γυναικες (ὡς νοσοκόμες τους) ὅπου ξεχύνονται ἐμπρός φωνάζοντας: *ἀέρααααα !!!* Ἀλλά γιά ποιόν «ἀέρα»; = ἐλευθερίαν χώρου ὀμιλοῦμε; ὅταν στόν κόσμον ὅπου εὐρισκώμεθα δέν εἴμεθα μόνοι μας, καθῶς ὑπάρχει τό ΚΑΚΟ, ὁ ἀόρατος πόλεμος!! οἱ δαίμονες ὅπου καιροφυλακτοῦν σέ κάθε μας στραβοπάτημα (ἀμαρτίες). **Ἐνα πράγμα μᾶς σώζει: Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΜΑΣ.** Ὁ Θεός ὅπου μόνον **Ἐκεῖνος** μπορεῖ καί ἐλευθερώνει ἀληθινά. Ἡ προστασία τοῦ Θεοῦ μας, καί τῶν ἀγγέλων του, καθῶς βαφτιστήκαμε ὀρθόδοξοι χριστιανοί, καί ἔχουμε τόν φύλακα ἄγγελο μας, ἀλλά καί ἡ προστασία τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας.

ΕΙΚΩΝ: Η ΠΡΩΤΗ ΓΡΑΜΜΗ, ΚΑΙ ΤΑ ΕΥΑΛΩΤΑ ΠΡΩΤΑ ΘΥΜΑΤΑ.

Ἡ ψυχαγωγία λοιπόν τῶν νέων εἶναι καί εὐθύνη τῆς Ἐκκλησίας, καθὼς εἶναι κομμάτι πρωτεύουσας σημασίας τῶν νέων. Οἱ πολυχῶροι ὡς ἑνιαῖο σύνολο ἑδαφικῆς ἐπικράτειας εἶναι ἐπιβεβλημένοι γιὰ κάθε δῆμο στή χώρα , βλέπε: οἱ κατασκηνώσεις ὅπου ἴδρυσε ὁ ἐπίσκοπος Φλωρίνης Ἀγουστίνο Καντιώτης. Κατασκηνώσεις ὅπου παιδαγωγοῦσαν τούς νέους καί ψυχαγωγοῦσαν αὐτούς συνάμα, ὑπῆρξαν δηλαδή πολλές δημιουργικές δραστηριότητες μέσα εἰς αὐτές. Ἐάν τόν ἄκουγαν (τόν Ἀγουστίνο Καντιώτη) , καί ἑνωτόταν σέ κοινό ἔργο ὅλες οἱ μητροπόλεις θά ἔπραττε σέ κάθε δῆμο στή χώραν μας καί τά κάτωθι, μέσα στίς κατασκηνώσεις, ἢ καί σέ ἄλλους χώρους (ξεχωριστούς) μέ μεγάλη ἑνιαία ἑδαφική ἔκταση πολυχῶρων καί πολυδραστηριοτήτων μέ πολλές λειτουργικές δημιουργίες σέ κάθε δῆμο:

-**ΣΧΟΛΕΣ ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΕΝΔΥΣΗ** (γιὰ φοιτήτριες).

-**ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΓΙΑ ΕΝΔΥΣΗ** (ἢ μορφολογία ἑνδύσης ὅπου θά ἐπακολουθοῦσε ἀπό τήν σχολή. Βλέπε: ὁ γέροντας ἅγιος Πορφύριος ἀγόρασε τό κτήμα στό Μήλεσι Ὁρωποῦ ἀπό μία καί μόνον πλεκτομηχανή, ὅταν ἔφτιαχνε ὁ ἴδιος κάλτσες, καί μάλλινα πουλόβερ. Τόν βοηθοῦσαν καί κάποιες ὀλιγοστές μοναχές).

- **ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ** (καί μέσα στά σχολεῖα, μέ βιβλία καλοῦ περιεχομένου, προσεκτικά ἐπιλεγμένα).

-**ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΕΝΔΥΣΗΣ** (γιὰ ὅλη τήν οἰκογένεια).

-**ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΝΕΩΝ ΕΦΕΥΡΕΣΕΩΝ** (ἀπό σπουδαστές) & **ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΥΤΩΝ** ὅπου θά ἀναλαμβάνει ἡ σχολή των (βλέπε: πῶς σήμερα ἡ ἀμερικανική γεωργική σχολή (ἢ γνήσια ἀμερικανική, πρίν τον β! παγκό-

σμιο πόλεμο) στή μακεδονία μας παράγει σήμερα και διαθέτει τό γάλα και τά άβγά στά σουπερ μάρκετ σέ όλόκληρη τήν χώρα) .

-**ΘΕΑΤΡΟ** ΜΕ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΟΠΟΥ ΘΑ ΕΜΠΙΝΕΙ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΣΤΗ ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΑ.

-**ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ** , ΜΕ ΤΑΙΝΙΕΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ ΓΙΑ ΟΛΗ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ.

- **ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΝΤΟΚΥΜΑΝΤΕΡ** (άπό τούς ίδιους τούς σπουδαστές ώς έρευνητική έργασία, αλλά και άπό κάθε άλλον φορέα, όπως εκπαιδευτικούς όργανισμούς κλπ). Σήμερα μέ τούς ύπολογιστές οί νέοι μπορούν νά δημιουργήσουν σπουδαία ψυχωφελή και εκπαιδευτικά βίντεο.

-**ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ** ΟΠΟΥ ΥΜΝΟΥΝ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ, τήν ώραϊα φύση τής πατρίδος μας (ποτάμια, βουνά, κλπ) , τραγούδια για τή φιλοπατρία, τήν έργατιά, τό φιλότιμο, κλπ – και όχι όπως σήμερα, όπου ύμνούνται οί προγαμιαϊες σχέσεις=πορνείες . Διότι, κατά τήν έκκλησία μας, πολύ σωστά θεωρῆται πορνεία ή προγαμιαϊα σχέση.

Κάποτε εύρισκόμενος στήν Ίαπωνία παρακολούθησα έκδήλωση έορταστική μέ τραγούδια παιδιών ευχάριστα στήν άκοή και τήν μελωδία (τραγούδια μέ τό σύστημα караόке). Άργότερα έμαθα άπό ίάπωνες και ίαπωνίδες όπου όμιλούν τά έλληνικά ότι οί στίχοι τους ἦταν μέ πολύ ήθικό περιεχόμενο.

“ Άς αντιγράψουμε όσα καλά έχουν οί ξένοι , καθώς έλεγε ό άγιος και ήρωας έπίσκοπος Αύγουστίνος Καντιώτης.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Τό караόке έχει και τήν δυνατότητα νά αφαιρέσει τούς στίχους στό τραγούδι , λέξεις και προτάσεις ανήθικου περιεχομένου , και νά αντικατασταθοῦν μέ ύγιεις έκφράσεις όπου θά προσθέσουμε έμεις. Άρκει νά μή χρησιμοποιηθεῖ για έμπορική έκμετάλλευση, καθώς είναι πνευματική ιδιοκτησία οί στίχοι μαζί μέ τήν μουσική. Μποροῦν όμως οί νέοι νά κάνουν δική τους μουσική (μέσω τοῦ ήλεκτρονικοῦ υπολογιστή) και νά γράψουν στίχους όπου δέν προσβάλουν τόν Χριστό μας.

-ΖΩΟΛΟΓΙΚΑ ΠΑΡΚΑ & ΒΟΤΑΝΙΚΟΥΣ ΚΗΠΟΥ (έκπαιδευτικῆς μορφῆς).

-ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΣΤΑΔΙΑ (μέ πλήθος καλῶν άθλημάτων).

-ΕΚΘΕΣΕΙΣ (καινοτομιῶν, διορθώσεως ύπαρχόντων προϊόντων, κλπ.)

ΚΑΙ ΟΛΑ ΑΥΤΑ (όπου προαναφέρθηκαν) σέ ένα ένιαίο χῶρο για κάθε δήμο, αλλά και μέσα σέ σχολεία (όσα μπορούμε) όπου θά προστρέχουν σέ αυτά (τίς άπογευματινές ώρες – κάποιες συγκεκριμένες ήμέρες) όλα τά παιδιά μέ τούς γονείς τους. Τί νά τά κάνουν μετά τά ξυλοκέρατα τά σημερινά ως δήθεν διασκέδαση (σέ ένιαίους χώρους) οί νέοι μας ; Σίγουρα θά τά περιφρονήσουν

καί θά συναισθανθοῦν τήν ἀπάτη. Σήμερα ἐπίσης, γινόμαστε μάρτυρες τῆς πώλησης τοῦ μεγαλύτερου καί ὠραιότερου ἐδαφικοῦ κομματιοῦ τοῦ δήμου Ἑλληνικοῦ (στήν Ἀττική). Ἕνας μέγανος χῶρος ὅπου θά μπορούσε νά φιλοξενήσῃ ἑκατομμύρια ἐπισκεπτῶν, κυρίως νέων (λόγω τοῦ μετρό). Ξέρετε λοιπόν ποῖοι λέγεται ὅτι θά τό ἐκμεταλλεῦν; οἱ ξένοι ἐπενδυτές, καί οἱ Ἕλληνες συνεργάτες τους. Ἐκεῖ μέσα ἄς ἐλπίζουμε γιά τούς νέους νά βάλουν καλά πράγματα, γι' αὐτό θά πρέπει νά προστρέξει ἡ ἐκκλησία μετά τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν πολιτῶν ἀπό ὅλη τήν Ἀττική, ἀλλά καί δήμων καί μητροπόλεων ὅπου συνορεύουν μέ ἐκείνη τήν ἔκταση, μέ σκοπό τόν ἔλεγχο καί τήν καλήν ψυχαγωγίαν τῶν νέων (ἄς τό ἐλπίσουμε αὐτό τό τελευταῖο). Νά τό ἐνθυμῆστε αὐτό, ὁ ἐτήσιος τζίρος τῶν κερδῶν σέ ἐνιαῖο λειτουργικό πολυχώρο μόνο ἀπό τήν ψυχαγωγίαν μίας μεγαλούπολης (ὅπως ἡ Ἀθήνα) θά μπορεῖ νά ἀποσβέσει τό τεχνητό χρέος τῆς χώρας μας σέ μόλις 3-5 χρόνια. Ἴδου γιατί χρειάζεται ἐθνική ἐπένδυση (κρατική ἢ δημοτική ἐπιχείρηση), δίχως νά συμμετέχουν οἱ ξένοι ἐπενδυτές στή χώρα μας, ὅπου: α) θά τραβήξουν τά χρήματα στίς δικές τους πατρίδες, β) θά μᾶς φέρουν (τυχόν) δικές τους κουλτοῦρες διασκεδάσεων, ὅπου εὐρίσκονται μακράν ἀπό τό ὀρθόδοξο χριστιανικό ἦθος μας, ἐπομένως θά εἶναι ἐπικίνδυνες ψυχαγωγίες.

ΕΙΚΩΝ: ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ.

Τό ζήτημα είναι όμως εάν ωφεληθούν οί ψυχές τῶν ἀνθρώπων ὅπου θά προστρέξουν πρός τήν ἀναψυχήν τους, καθώς εάν δέν συμβεῖ αὐτό, τότες μέ μαθηματική ἀκρίβεια ἢ ζημιά ὅπου θά συμβεῖ ἀπό αὐτήν τήν ἐπένδυση θά εἶναι ὄχι μόνον ἕνα τεράστιο μηδενικό, ἀλλά καί μεγάλη οἰκονομική καί πνευματική ζημιά. Μόνον στά δικά μας μηδενικά (ἐπενδύσεις γιά τήν ψυχαγωγίαν τῶν νέων) θά πιάσουν τόπο εάν ἔμπροσθεν ἐκείνων τῶν μηδενικῶν ἔμπει ὡς μονάδα ὁ Χριστός μας. Παράδειγμα: τί μπορεῖ νά σημαίνει ὁ ἀριθμός: 0000000000000000 χωρίς τό 1 ἔμπροσθεν; Φυσικά καί ἕνα μεγάλο ΤΙΠΟΤΑ ! ΕΝΑΣ ΣΥΡΜΟΣ ΜΗΔΕΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΕΝΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ.

Ἑρώτηση: Οί δικοί μας Ἕλληνες μεγαλοεπενδυτές, οί πλούσιοι (βιομήχανοι, ἐφοπλιστές, κλπ) γιατί δέν σκέφτονται ποτές νά κάνουν κάτι γιά τούς νέους μας; γιά νά μήν πέφτουν στά ξυλοκέρατα τῆς διασκέδασης τά παιδιά μας; Νά κάνουν κάτι ἀληθινά δημιουργικό, χωρίς νά γίνονται διακινητές τῶν διεθνῶν ξυλοκεράτων τῆς διασκέδασης, καταστρέφοντας τόν ψυχικό καί πνευματικό κόσμο τῶν παιδιῶν μας. Γιατί ἐρχόμενοι οί ξένοι ἐπενδυτές θά πᾶνε τά κέρδη τῶν ἐπιχειρήσεων τους στίς χῶρες τους, καί θά ἀφήσουν πίσω τους πνευματικά καί σωματικά ἐρείπια, ὅπως καί βιώματα ἐρειπίων . Μήπως δέν χρειάζονται ἐπενδύσεις δημιουργικές ὅπου ξανά θά ἐπενδύονται τά κέρδη στή χώρα μας ἀπό φιλόπατρι πλουσίους; Βεβαίως καί αὐτό θά ἦταν ὄτι καλύτερο, ἀλλά , πολύ δύσκολο στούς πλουσίους νά κερδίσουν τόν παράδεισο. Εὐκολώτερο θά ἦταν μία κάμηλος νά περάσει μέσα ἀπό βελόνι, παρά πλούσιος στόν παράδεισο (βλέπε: λόγοι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μας). Εὐκολώτερον γιά τούς πλουσίους νά ἐπενδύουν στά . . . πάμπ, μπάρ τῆς ρεμούλας καί τῆς ἀποχαύνωσης μετά ἀνήθικων θεαμάτων, κλπ, παρά νά ἐπενδύουν στήν πνευματική καί σωματική ὑγεία τῶν πλασμάτων τοῦ Θεοῦ ὅπου εἶναι οί ἄνθρωποι.

Γιατί ακόμα όλοι οί ανήθικοι πλούσιοι τοῡ κόσμου δέν έχουν πατρίδα, εἶναι άπάτριδες, καί χωρίς όνομα. Εἶναι οί άπόγονοι τοῡ άφρονος πλουσίου όπου διαβάζουμε στην Άγία Γραφή. Διότι ό άφρων πλούσιος, δέν εἶχε από τόν Θεό όνομα, όπως ό φτωχός Λάζαρος, όνομαζόντανε ό πλούσιος στην Άγία Γραφή ως ό άφρων πλούσιος, καί τοιούτοι άφρονες πλούσιοι θά κατοικήσουν ίσαξίως καί δικαίως σέ ένα χαμένο κόσμο χωρίς όνοματεπώνυμο προσωπικότητας, θά κατοικήσουν στην αιώνια φοβερή κόλαση· γιατί ακόμα καί πολύ άπλούστατα δέν θά εἶναι τό όνομα τους στό βιβλίο τῆς αιωνιότητας στόν παράδεισο, στό βιβλίο τῆς Ζωῆς, εκείνοι θά εἶναι οί νεκροί, οί χαμένοι, καί θά εύρίσκονται βιώνοντας το (γιατί ἡ ψυχή δέν πεθαίνει) μέσα στά νεκρά τους έργα στόν πυρήνα μίας καιόμενης γῆς, μιᾶς γῆς όπου κάποτε ἔζησαν ως άφρονες πλούσιοι στην πεπερασμένη ἐπιφάνεια τῆς. Μία ἐπιφάνεια όπου καταχράστηκαν άτιμωτικά (καί δέν τήν κάνανε παράδεισο γιά τούς νέους μέσα από καλές ψυχαγωγίες, κλπ)· ἐπιφάνεια όπου οί νέοι σαπίζουν ἐπάνω τῆς, μέσω τῆς κραιπάλης μιᾶς άτιμωτικῆς διασκέδασης.

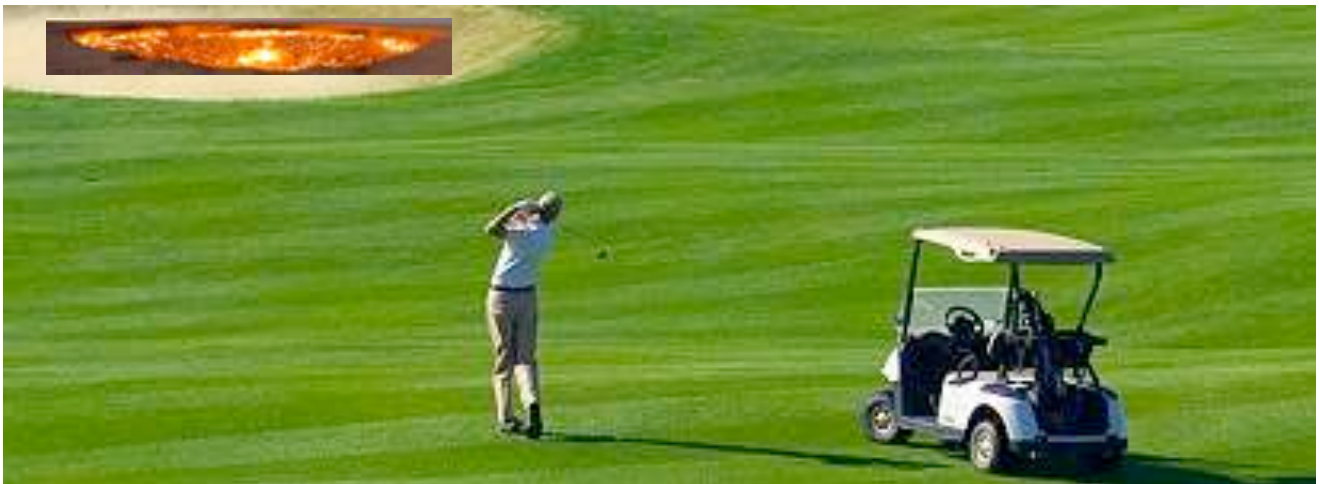
ΔΥΟ ΕΙΚΟΝΕΣ: Ο ΠΡΟΓΟΝΟΣ ΤΟΥ ΑΦΡΩΝ ΠΛΟΥΣΙΟΥ (ἀριστερά), ΚΑΙ Ο ΑΠΟΓΟΝΟΣ ΤΟΥ (δεξιά) ὅπου κατέχουν τεράστιες ἐκτάσεις γῆς, τραπεζῶν, χρυσοῦ, διαμαντιῶν, καί πλήθος στρατευομένων στήν δούλεψή των.

Ο ΠΟΛΥΧΩΡΟΣ ΕΔΩ ΣΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ (δεξιά) «φαγώθηκε» ἀπό τόν σύγχρονο ἄφρων πλούσιο, ὅπως παίζει τό ἀγαπημένο του παιγνίδι. . . τό . . . γκόλφ · ἀποκόπηκαν οἱ ἐθνικοί πολυχῶροι ἀπό τόν ἄφρονα πλοῦτο, καί τήν στενοκεφαλιά τῶν κοιωνιῶν μας. Καί οἱ νέοι; Πουῦ θά ἀθλήσουν οἱ νέοι; ; ; ; ; ; ; ; ; ; τό σῶμα; (σωματική ἀγωγή= σωμαγωγία, καί ψυχική ἀγωγή= ψυχαγωγία; ; ;) καί πουῦ θά κάνουν ἐπίγειους παραδείσους μέ πουλιά, ζῶα (βλέπε: ἐκπαιδευτικούς ζωολογικούς κήπους), φρούτα, βότανα, καί ὄλα τά καλά τῆς φύσης;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: ΣΤΑ... ΚΑΤΟΥΡΟΚΑΝΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΗΘΙΚΗΣ ΔΙΑΣΚΕΛΑΣΗΣ ΤΩΝ ΧΟΙΡΩΝ, ΟΠΩΣ ΕΠΙΣΗΣ ΚΑΙ ΩΣ ΤΡΟΦΗΝ (πνευματικήν) ΘΑ ΛΑΒΟΥΝ ΤΑ ΕΥΛΟΚΕΡΑΤΑ ΤΩΝ (δυστυχῶς).

Τό «σπόρ» τῶν πλουσίων. . . τό γκόλφ! Τό ἄσπρο μπαλλάκι = ἡ κάποτε ἀμόλυντη παιδική ψυχὴ τους, ὅπου κακόμαθε (ὄχι ὅλοι βεβαίως, θά ὑπάρχουν καί ἐξαιρέσεις) ἀπό τήν κληρονομική κραιπάλη τῆς πολυτέλειας, καί ὅλο καί μαυρίζει (καθώς περιφέρεται στήν ἄγρονη χλιδή), καί προφητικά ὀδηγῆται τώρα (τό μπαλλάκι) στήν τρύπα τῆς γῆς (αἰώνιο τάφο τους) ἐκτός καί μετανοήσουν.

ΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΑΣ:

πλοῦτος καί ἡ αἰώνια ζωή.

(Μτ 19,16-30. Μκ 10,17-31)

25. εὐκοπώτερον γάρ ἐστὶ κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ραφίδος εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.

(ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ) 25. "Ἀληθινὰ σᾶς λέω ὅτι δύσκολα ἓνας πλούσιος ἄνθρωπος θά μπεῖ στή Βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Εἶναι εὐκολώτερο νά περάσει μία καμήλα ἀπό τὴν τρύπα πού ἀνοίγει ἡ βελόνα, παρά ὁ πλούσιος νά μπεῖ στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ."

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ἦρθε ὁ καιρός ὅπου ὡς τὸν Σαμψών (Ἑλληνικός κόσμος) δεθήκαμε εἰς τὸν «ναό τῆς διασκέδασης», καί ἢ θά παραμείνουμε εἰς αὐτόν ὡς τὸν Προμηθεά γιὰ νά μᾶς κατατρῶει τό συκῶτι τὰ ὄρνια τῆς διαφθορᾶς, εἴτε θά τόν γκρεμίσουμε μέσα μας αὐτό τὸν ναό-βδέλυγμα, γιὰ νά ἀναδυθῆ τό **ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΟ ΑΘΑΝΑΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΜΑΣ ΝΙΚΗΤΗΣ ΕΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ ΤΟΥ.**

ΑΣ ΔΙΑΛΕΞΟΥΜΕ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΤΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ, ΣΩΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΗ ΣΑΠΙΛΑ, ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ, ΔΗΜΙΟΥΡΓΩΝΤΑΣ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΔΥΝΑΤΟΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΜΑΣ. -

Βρωμοδιασκέδαση, **σέ**
ΣΙΧΑΘΗΚΑ πιά! ΘΑ ΣΕ
ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΩ ΣΥΘΕΜΕΛΑ!!!

ΤΕΛΟΣ